

12/12/2015

Een intrigekomedie Auteur: POL ANRYS, Carleerlaan 6, 3012 Wilsele , 016/23.42.48

PERSONAGES:

- **Francois Nicolaes:** Patron, chef-kok. Een sympathieke man van 40 jaar. Z'n restaurant is z'n grote liefde. Hij is een enorme fan van Jack Nicholson en hij is smoorverliefd op Claudia.
- **Geraldine:** De toekomstige vrouw van Francois. Een arrogante, onaantrekkelijke vrouw van 40 jaar en van adellijke afkomst. Ze probeert vergeefs Francois van haar charmes te overtuigen. Spreekt met een frans accent
- **Claudia:** De dienstster. Een koele, berekende knappe vrouw van 30 jaar. Heeft een relatie met Tom.
- **Tom:** De barman. Een knappe macho kerel. Heeft een relatie met Claudia. Is verschrikkelijk jaloers, maar gaat zelf graag de versierder op.
- **Katrien:** De keukenhulp, een tof jong meisje, met een nogal ruig voorkomen (punkster), vooraan in de twintig. Heeft grote sympathie voor Francois. Zij en Geraldine kunnen elkaar niet luchten.
- **Ma:** (Albertine Struyf) Moeder van Katrien. Een dominante vrouw van 60 jaar. Ex-schoolinspectrice.
- **Helga Poot:** Inspectrice van het ministerie van volksgezondheid. Een zure arrogante vrouw.
- **Carlo Mozarella:** Huurmoordenaar. Is een typische Italiaanse gangster. Spreekt en begrijpt enkel Italiaans.

FIGURANTEN:

- **Filip:** De hulpkok
- **Carla:** De interim-hulpkok

DECOR:

"Comme chez Swa" speelt zich af in de keuken van een restaurant, waarin we volgende zaken zien: *(Dit is facultatief. Iedere kring kan dit naar believen zelf inrichten)*

Links vooraan de deur naar de diepvriezer, daar vlak naast de deur naar de frigo. Daarnaast een secretaire met kassa en telefoon. Achteraan is de deur naar kamers van het personeel en de privévertrekken van Francois en Geraldine.

De achterkant wordt ingenomen door rekken en kasten. In de hoek rechts staat schuin een doorgeefruimte waar de barman werkt. Aan de keukenkant een werkblad om de gebruikte glazen en lege flessen op te zetten en een klapdeurtje om de bar binnen te gaan. Aan de andere kant, maar dat zien we niet, de bar in het restaurant. Naast de bar, achteraan de rechterkant is een dubbele klapdeur (halve hoogte of met doorkijkglas) waarlangs men het restaurant binnengaat. De rest van de rechterkant wordt ingenomen door de afwasruimte. In het midden van de scene staat een groot werkblad met ingebouwd fornuis. Het linkergedeelte is werkblad en het rechtergedeelte, fornuis met vooraan een grote oven (er moet een volwassen persoon kunnen inkruipen). Boven het fornuis kan (decoratief) een grote dampkap hangen.

Aan de muren hangen waar mogelijk posters van Jack Nicholson of van films met Jack Nicholson.

Het stuk is ook al opgevoerd met het restaurant zichtbaar voor het publiek. Dit maakt het boeiender en opent een aantal extra speelperspectieven.

SYNOPSIS

Het restaurant "Comme chez Swa" in Knokke, wordt gerund door François en Geraldine. François is de "Chef", een zeer goed kok en tevens een fervent fan van de acteur Jack Nicholson. Geraldine, is z'n toekomstige vrouw, hem eigenlijk opgedrongen door een oude oom die nu onlangs is overleden en aan François een fortuin overlaat als hij effectief met Geraldine trouwt. Enkel als zij zelf weigert te trouwen of komt te sterven krijgt hij de erfenis zonder met haar te trouwen.

Geraldine is echter een arrogante, onaantrekkelijke vrouw en hij is helemaal niet van plan met haar te trouwen.

François is wel smoorverliefd op Claudia, de knappe dienstster van het restaurant, die hem echter steeds heeft afgewezen. Als zij echter op de hoogte raakt van de erfenis blijkt zij plots wel in hem geïnteresseerd. Dit is zeer tegen de zin van Tom, de barman die een relatie heeft met Claudia. Hij laat z'n ongenoegen duidelijk blijken en is niet van plan z'n Claudia zomaar te laten afnemen. Geraldine, die ook op het geld uit is, is evenmin van plan zich zo maar op zij te laten zetten.

Ondertussen verwacht het restaurant, na een klacht van een klant bezoek van de gezondheidsinspectie en wacht men ongeduldig op de nieuwe hulpkok nadat de vorige omwille van een ongeval werkonbekwaam is geworden en krijgt Katrien, de keukenhulp, het aan de stok met Geraldine, met als gevolg dat zij met behulp van haar moeder, die zich voordoet als gezondheidsinspectrice, probeert haar op alle mogelijke manieren te pesten.

François, hopeloos op zoek om van Geraldine af te raken zonder z'n erfenis kwijt te raken, stemt er onder druk van Claudia in toe een huurmoordenaar te laten komen om haar van kant te maken.

Als die huurmoordenaar, Carlo Mozarella, een rasechte Italiaan, komt opdagen wordt hij echter verkeerdelijk als hulpkok aanzien. Als dan ook nog Helga Poot, de echte inspectrice, verschijnt is de verwarring compleet.

In een kluwen van intriges komt François, "Jack", Nic(h)olaes(on) uiteindelijk als overwinnaar te voorschijn.

Men kan het stuk laten beginnen door aan het publiek een kort stukje van “The Postman always rings twice” te laten zien tot net aan het moment dat Jessica Lange de broden, het deeg en het mes van tafel gooit.

1° SCENE: DONDERDAGVOORMIDDAG

(Het loopt naar het einde van een drukke avond in de keuken. Francois, duidelijk slecht gezind, is samen met Filip, de hulpkok, het dessert van de laatste tafel aan het klaarmaken. Katrien is aan het afwassen en Geraldine is aan de secretaire aan het afrekenen. Als ze klaar is wil ze het restaurant ingaan, maar ze bedenkt zich en inspecteert de afwas van Katrien.)

Geraldine: *(ijskoud)* Wat heeft dit te betekenen? *(terwijl ze met de vinger ver een bord wrijft)*, moet dit proper, voorstellen?

Francois: *(Is iets na Geraldine binnengekomen)* Geraldine, hou daar mee op, laat dat kind gerust. Ik ben hier nog altijd de baas! Tenminste og voor even *(moedeloos, terwijl Geraldine weggaat)*

Katrien: *(schrikt)* Hoe bedoelt ge meneer Francois?

Francois: Het was nog niet erg genoeg dat ik vorig jaar Geraldine in huis moest nemen. Nu moet ik er nog mee trouwen ook!

Katrien: Trouwen? Ik dacht dat Geraldine uw zuster was of familie of oiets!

Francois: Mijn zuster? Goed gij! Geraldine is de kleindochter van één of andere oude baron zonder geld, toevallig de beste vriend van een oude suikernonkel van mij, nonkel Isidoor. Toen die baron vorig jaar stierf moest ik haar van die nonkel Isidoor in huis nemen, want hij had aan z'n beste vriend beloofd voor haar te zorgen. Ik kon niet weigeren want hij had z'n geld in mijn restaurant gestoken. En nu dit! *(tijdens z'n uitleg schenkt Francois zich een glas Cognac in en drinkt het ontmoedigd uit)*

Katrien: Maar, waarom moet je nu per se met haar trouwen?

Francois: Je weet dat wij deze voormiddag naar de notaris moesten omdat die nonkel Isidoor is gestorven. Wel, ik ben z'n enige erfgenaam en ik erf vijf miljoen.

Katrien: *(vol ontzag)* Vijf miljoen!

Francois: Vijf miljoen, Katrien. *(heftig)* Als ik verdomme met Geraldine trouw!

Katrien: En als je niet met haar wil trouwen?

Francois: *(wanhopig)* Dan heb ik niets meer! Dan ben ik zelfs mijn "Comme chez Swa" kwijt verdomme!

Filip: *(ineens horen we kabaal)* Auw, auw, m'n vinger, m'n vinger. Verdomme toch! *(Hij springt rond terwijl hij met z'n ene hand de andere omsluit. Er loopt bloed uit.)*

Katrien: *(loopt naar hem toe)* Filip, wat heb je gedaan? Gaat het?

Filip: M'n vinger, m'n vinger, er is een stuk van m'n vinger, auuw...

Francois: *(Kan geen bloed zien)* Is't erg?

Katrien: Kom zet u neer Filip en laat zien. *(Francois draait bijna weg als Filip z'n vinger laat zien)* Daar moet ge mee naar de kliniek!

Filip: De kliniek? Moet dat echt?

Claudia: *(komt binnen met afwas)* Wat is hier aan de hand? Met de frambozensaus gegooid? *(kijkt naar Filip)* Dat ziet er niet zo goed uit! *(neemt twee chocomousses en gaat er het restaurant mee binnen)*

Katrien: *(Neemt een handdoek)* Hier, doe die er rond.

Filip: Auw, het doet zo'n pijn Katrien.

Tom: Wel, Fille, met de messen gespeeld?

Filip: Ja, lach er nog een beetje mee, t'is zo nog niet erg genoeg.

Francois: Tom, breng jij Filip naar de kliniek. We zullen het hier wel oplossen. De laatste tafel moet nog z'n desserts krijgen en dan zit het er op voor vandaag.

Geraldine: Filip, ik hoor net van Claudia dat je een stuk van je vinger hebt gesneden. Hoe kun je zo iets stom doen? Hoe is dat in Gods naam mogelijk? Kijk eens op de tafel, al dat bloed!

Filip: Ja, ik zal het nog opzettelijk gedaan hebben ook!

Francois: Katrien, ruim dat wat op! Tom, breng hem weg!

Claudia: *(Terwijl Katrien opruimt en Tom wil weggaan, komt Claudia heel koket binnen met een glas chocomousse in de rechterhand)* Deze chocomousse ruikt niet meer zo fris juffrouw, of u onmiddellijk een andere kan brengen. *(Ze knipoogt sensueel naar Francois die zichtbaar in de zevende hemel is met haar knipoog)* Maar natuurlijk mevrouw! *(Claudia neemt hetzelfde glas nu in haarlinkerhand en gaat even koket terug het restaurant binnen. Terwijl ze passeert krijgt ze van Tom, een tik op de bips.)*

Francois: *(vliegt uit)* Wanneer ga jij eindelijk eens leren je handen thuis te houden. Als er moet gewerkt worden moet je niet staan flikflooiën.

Tom: Ja maar Swa, ..Claudia en ik..

Francois: Ik weet dat jij en Claudia...maar dat wil nog niet zeggen dat je steeds te pas en te onpas... En maak nu dat je wegkomt!

Geraldine: Je hebt groot gelijk Francois, het wordt hoog tijd dat het personeel wat meer respect begint te krijgen. Als we binnenkort getrouwd zijn ...Trouwens hoe dikwijls moet ik hem nog zeggen dat het "meneer Francois" is en niet Swa.

Francois: Verdomme! *(Francois loopt boos weg naar de bar terwijl Geraldine met een rekening het restaurant binnengaat. Ondertussen komt Claudia binnen om de klaargemaakte dessertborden te halen.)*

Claudia: Gaan die twee trouwen? Hoe haalt die arme Swa, euh pardon, meneer Francois, het in zijn hoofd. Met zo'n tang! Daarom heeft hij al de hele dag zo'n rothumeur.

Katrien: Ge weet dat ze deze morgen naar de notaris moesten? Wel, nu blijkt dat hij moet trouwen met Geraldine om vijf miljoen te kunnen erven.

Claudia: Vijf miljoen *(fluit tussen de tanden)* ...Vijf miljoen.*(sluw)*

Katrien: Als hij niet trouwt is hij alles kwijt. Ook het restaurant!

Claudia: En hij moet met die tang trouwen?

Geraldine: *(komt furieus binnen)* Claudia, waar blijven de desserts van tafel 9 ?

Claudia: Oh! Helemaal vergeten! *(neemt de borden, liefst allemaal ineens, en haast zich het restaurant binnen.)*

- Geraldine: *(maakt ondertussen de rekening van tafel 9, dan tegen Francois die terug binnenkomt).* Het personeel laat tegenwoordig flink te wensen over François, nu was Claudia vergeten de desserts naar tafel 9 te brengen. Stel je voor! Als we getrouwd zijn moeten we het er toch eens over hebben of we de zaak toch niet beter van de hand doen. Het is toch zo vermoeiend, je moet aan alles denken. En voor het geld hoeven we het niet meer te doen. *(gaat weg met de rekening).*
- Francois: *(perplex)* Mijn restaurant van de hand doen? Mijn levenswerk! NOOIT! *(roept haar na)* Voor geen vijf miljoen!
- Francois: *(Gaat naar de telefoon)* Hallo,Jean Pierre? Ja sorry, dat ik je zo laat stoor, thuis, maar je moet me uit de nood helpen.M'n hulpkok, Filip, je weet wel, heeft een stuk van z'n vinger gesneden. Ik moet morgen absoluut iemand hebben. Alles is volgeboekt. Wie zeg je ?Carla...en hoe nog?.....Ten laatste om 10u moet ze hier zijn!.....Hoe? Je kan niets beloven? Ze moet er zijn Jean-Pierre!Goed (zuchtend) Doe je best.
- Katrien: En, hebben ze iemand anders?
- Francois: Waarschijnlijk wel, maar hij kan niets beloven. Het slaat verdomme allemaal tegen vandaag.
- Claudia: *(komt binnen met een stapel afwas die ze bij Katrien deponeert en gaat dan tot bij Francois die zich nog een cognac uitschenkt)* U bent zo gespannen vandaag mijnheer Francois *(spreekt "Francois" heel geaffecteerd en met een Franse R uit)* Ik wil je straks graag even alleen spreken, ...Jack *(fluistert die JACK heel sensueel in z'n oor terwijl ze z'n schouders masseert.)*
- Geraldine: *(Francois fleurt helemaal op, maar voor hij verbaal kan reageren verschijnt Geraldine)* Claudia, potverdorie, hoe durf je! Als ik dat nog één keer zie word je op staande voet ontslagen. Je weet toch Francois, wat er in het testament staat. "Deze erfenis wordt alleen van kracht als hoger genoemde Francois Nicolaes in het huwelijk treed met Geraldine de Betancourt."
- Francois: Ja, maar Geraldine, ik had plots verschrikkelijke pijn in m'n nek, ik kon me bijna niet meer verroeren. Claudia was zo vriendelijk mijn spieren even te masseren. *(Claudia loopt vlug het restaurant binnen)*
- Geraldine: *(argwanend)* Dan zal ik dat wel doen. *(doet nu een poging om Francois te charmeren)* Kom mijn arme Francois *(terwijl ze onhandig*

z'n schouders masseert) Je hebt het ook altijd zo druk. (*gaat nu op z'n schoot zitten*) Nu we binnenkort gaan trouwen mogen we eindelijk laten zien dat we naar elkaar verlangen. Oh Francois, dat wordt de gelukkigste dag van m'n leven.

Francois: (*op z'n gelaat is groeiende afkeer en wanhoop te zien*) Geraldine, we zijn nog niet getrouwd. Wat moet het personeel wel denken. (*duwt haar van zich weg*). Trouwens ik heb nu wel andere zaken aan m'n hoofd dan trouwen.

Ik hoop dat we morgen een vervanger voor Filip krijgen. Alle tafels zijn gereserveerd. Hoe ik dat alleen moet bolwerken weet ik ook niet.

Geraldine: Wat heeft die man van het uitzendkantoor gezegd?

Francois: Hij doet zijn uiterste best, heeft hij mij beloofd. Morgen komt er waarschijnlijk iemand. Een Carla of zoiets.

Claudia: (*komt geënerveerd binnengestormd*) Meneer Francois! Die mensen van tafel 9! Een van hen heeft dat stuk vinger van Filip in z'n bord gevonden! In de frambozensaus! Ze waren in alle staten! Ze zouden daar onmiddellijk mee naar de gezondheidsinspectie gaan!

Francois: O nee! Ook dat nog! Waar zijn ze! Ik moet ze tegen houden! (*loopt vlug het restaurant in*)

Geraldine: (*telefoon gaat*) Wie belt er nu nog? Hallo! Restaurant "Comme chez Swa"!... (*verbouwereerd*) Of we wat??? ... Ze bellen van het ziekenhuis of we de vingertop van Filip niet gevonden hebben?

Francois: Weg! Ze zijn weg! Nergens meer te bespeuren!

Geraldine: Francois, in het ziekenhuis vragen ze of we de vingertop van.....

Francois: (*razend*) Weet je wat ze kunnen doen met hun vingertop?.....

Geraldine: (*Vlug in de telefoon*) Excuseer mevrouw maar hij is nergens meer te vinden. (*legt vlug neer*)

Francois: Ik mag er niet aan denken dat mijn "Comme chez Swa" een slecht rapport zou krijgen. (*huivert*) Vanaf morgen moet alles en iedereen kraaknet zijn en worden de klanten extra in de watten gelegd. Vooruit nu, als alles is opgeruimd, iedereen naar bed, ik werk de soesjes nog af voor morgen en dan ga ik ook slapen.

Katrien: Wel te rusten meneer Francois (*negeert Geraldine*).

Claudia: Slaap lekker meneer Francois (*heel sensueel*) (*lipt dan terwijl alleen Francois het ziet*) JACK. Tot morgen mevrouw! (*koel*).

Geraldine: Francois, ik wil dat het personeel wat meer respect voor mij betoont, ik ben tenslotte uw toekomstige vrouw.

Francois: Ze moeten nog aan het idee wennen Geraldine. (*tegen publiek*) Ik ten andere ook. Trouwens, waarom moet iedereen steeds meneer Francois tegen mij zeggen. Mijn restaurant noemt "Comme chez Swa" en niet "Comme chez Francois". En meneren, die zijn er al meer dan genoeg.

Geraldine: Van etiquette en klasse heb jij geen kaas gegeten. Wij van de adel weten hoe het moet. Ik wil jouw restaurant meer klasse geven, zodat het een verzamelpunt wordt voor mensen van onze standing.

Francois: (*minachtend*) Als die allemaal zo "rijk" zijn als jij dan kan ik binnen de kortste keren m'n tent wel sluiten.

Geraldine: (*boos*) Ik ga slapen Francois!

Francois: (*Francois zet nu alles op tafel en begint dan deeg te maken, terwijl hij ondertussen tegen zichzelf aan het praten is*) Wat denkt ze wel, geen standing genoeg! "Van etiquette en klasse heb jij geen kaas gegeten". (*praat haar na*) Ik heb verdomme meer verstand van mensen ontvangen in mijn kleine teen dan zij in haar hele lijf. (*huivert*) En wat voor een lijf! t'Is een echte vogelverschrikker. Als ze dan tenminste nog een beetje een lijf had....Was ze maar zoals Claudia...Maar ja, die ziet me niet staan. Die valt voor die arrogante macho. (*ziet nu plots Claudia in kamerjas binnenkomen*) Claudia!

Claudia: (*"speelt" heel sensueel en hartstochtelijk*) Francois, eindelijk zie ik je alleen! Ik moet met je praten.

Francois: Waarom?

Claudia: Ik lig al nachten lang van je wakker ...Jack!

Francois: Van mij? En Tom dan?

Claudia: Tom! Die domme spierbundel! Nee, Jack ik denk alleen nog aan jou. En jij, denk jij wel eens aan mij?

Francois: Claudia, ik zou alles doen om jou maar te zien of te horen, ik droom van jou, ik, ik...

Claudia: Oh, Jack, je maakt me verschrikkelijk gelukkig! *(droef)* Maar, je gaat trouwen, Jack, met Geraldine! Net nu wij elkaar gevonden hebben.

Francois: Ik zou alles doen om niet met Geraldine te moeten trouwen. Maar ik kan niet anders! *(schreeuwt het uit)* Dat verschrikkelijk testament!

Claudia: Wat staat er precies in?

Francois: Ik erf vijf miljoen enkel en alleen als ik met Geraldine trouw.

Claudia: En als je dat niet doet?

Francois: Alleen als Geraldine zelf niet wil trouwen of als ze sterft hou ik m'n vijf miljoen. Anders erf ik niets en ben ik bovendien m'n restaurant nog kwijt, want dan moet ik zijn geld dat daarin steekt teruggeven.

Claudia: Dat Geraldine wil trouwen is duidelijk. Dan is de enige resterende mogelijkheid, dat zijdood gaat.

Francois: Dat zij dood gaat? Wat bedoel je daarmee?

Claudia: Er kan haar altijd een ongeluk overkomen.

Francois: Een ongeluk?

Claudia: *(Gebruikt meer overtuigingskracht)* Jack, ik hou van jou, ik wil met jou trouwen. Maar ik ben er niet zo zeker van dat jij dat wel wil.

Francois: Claudia, alsjeblief, zeg dat niet! Ik zou alles doen voor jou.

Claudia: Bewijs het dan.

Francois: *(loopt naar een kast en haalt uit een verborgen hoekje een klein pakje)* Hier, dit is voor jou. Ik heb dit vorig jaar al voor jou gekocht met Valentijn, maar ik heb het nooit durven afgeven.

Claudia: *(verbergt met moeite haar ontgoocheling terwijl ze het opent omdat hij niet begrijpt wat zij bedoelt)* Oh, jack! Wat mooi! Dank je wel! *(geeft een vluchtige kus op z'n voorhoofd)* Jack..... *(terwijl ze haar kamerjas uittrekt)*, herinner je je die scene uit "The postman always

rings twice" met Jack Nicholson en Jessica Lange, waarin Jessica deeg aan het maken is op de keukentafel?

Francois: *(Krijgt het zichtbaar "warm", krijgt geen woord over z'n lippen en knikt bevestigend)*

Claudia: Jij bent Jack en ik ben Jessica. De tafel lag vol bloem *(strooit bloem uit)*. Zij lag op die tafel *(Claudia gooit alles met veel lawaai op de grond en gaat dan liggen)* En toen, wat gebeurde er toen, Jack?

Francois: *(komt trillend naderbij)*

Claudia: *(net als Francois bij haar is, richt ze zich op en komt van de tafel)* Jammer Francois, maar zolang Geraldine er is durf ik niet verder gaan. Stel dat ze ons betrapt. Slaap lekker.*(ze gaat vlug weg)*

Francois: *(blijft verbijsterd achter)* Ja maar...

Geraldine: *(komt binnen met een afschuwelijke kamerjas aan)* Francois, wat heeft dat lawaai te betekenen en wat heb jij in godsnaam uitgericht?

Francois: *(boos)* Ik ben een nieuwe techniek aan het uitproberen!

BLACK OUT en MUZIEK (facultatief) "Foorwif" van de Clement Peirens exp.

2° SCENE: VOLGENDE MORGEN (ST.VALENTIJN)

Tom: *(Claudia is groenten aan het kuisen. Tom komt binnen met een bos bloemen, Mag ik hare hoogheid deze prachtige bloemen aanbieden? Vers geplukt uit het restaurant (hij wil haar omhelzen)*

Claudia: *(Zij trekt zich weg)* Laat me gerust Tom, het is uit tussen ons.

Tom: *(verbijsterd)* Uit? Hoe bedoel je, uit?

Claudia: Gewoon uit! Gedaan!

Tom: Zomaar? Ineens! Verdomme, Claudia, dat kan toch zo maar niet! Wat heb ik misdaan?

Claudia: Ik ben verliefd op iemand anders.

Tom: *(kwaad)* Op wie kan jij in Gods naam verliefd worden als je mij hebt? Claudia wij zijn gewoon geschapen voor elkaar.... *(nadenkend)* ..Swa? ...Swa! Claudia, nee, dat kan toch niet! *(ongelovig)* Wat heeft Swa dat ik niet heb?

Claudia: *(fijntjes)* Geld!

Tom: *(ontdaan)* Geld?

Claudia: Ja, Tom, geld, geld! Dacht jij nu echt dat ik heel mijn leven wil werken en zwoegen? Ik wil rijk worden, Tom. Zie je wat ik gisterenavond van Francois heb gekregen voor mijn Valentijn?

Tom: "Francois", sinds wanneer zeg jij "Francois"? *(hij imiteert schamper Claudia die "Francois" op een heel sensuele manier uitsprak)* Tot gisteren was het nog Swa! Verliefd! Op zijn geld ja!

Claudia: Zie je dat? (ze laat een prachtige ring zien). En jij, wat heb jij voor mij? *(minachtend)* Bloemen die je uit het restaurant hebt gejat!

Tom: Claudia, ik begrijp je niet!

Claudia: En nu wil ik dat je ophoepelt! Haal je spullen van mijn kamer. Je kan terug in je oude kamer. Dat heb ik zo met Francois geregeld.

Tom: *(perplex)* Alles is al geregeld? Hoe lang ben je al met dat spelletje bezig? Hoe lang hou jij mij al voor de gek? Smerige slet! *(kwaad gooit hij de bloemen die hij nog steeds in z'n handen had naar haar).*

Claudia: *(ijskoud)* Als je graag een ander baantje zoekt, zeg het dan meteen.

Tom: *(gaat ontdaan zitten)* Claudia, hoe is het mogelijk?

Claudia: Je hebt er geen enkele baat bij moeilijkheden te maken. Integendeel zelfs, misschien wil ik je af en toe nog wel eens terug.

Tom: Besef jij wel goed wat je van me vraagt? Je neemt die mislukte Jack Nicholson voor z'n geld en als je zin hebt in een stevige wip dan mag ik terugkomen. Ik herken je niet meer.

Claudia: Ben jij dan zo'n heilige? Of dacht je dat ik niet doorheb dat ik echt niet de enige ben in jouw leven?

Tom: *(sluw)* Weet Geraldine het al van jou en Swa? Excuseer, "Francois". Ik neem aan dat hij je al het een en het ander beloofd heeft.

Claudia: Dat zijn jouw zaken niet!

Tom: Je weet toch dat Swa enkel aan z'n miljoenen kan als Geraldine afziet van een huwelijk met hem. En je kent Geraldine. Als ze geld ruikt...!

Claudia: *(giftig)* Hoepel op, voor ik m'n geduld helemaal verlies.

Tom: O.K., maak je niet dik! Maar als die mislukte Cassanova jou bepotelt waar ik bijsta, dan sta ik niet in voor de gevolgen! *(Tom boos weg)*

Francois: *(komt ongezien binnen en wil Claudia verrassen, maar net als hij haar wil vastgrijpen komt Geraldine binnen langs de klapdeur)*

Geraldine: Francois! *(Francois en Claudia schrikken zich rot)*

Francois: Maar Geraldine, er zat een enorme spin op haar rug.

Claudia: *(speelt het spel mee)* En waar is die nu?

Francois: In je blouse gekropen. *(Claudia gillend weg)*

Geraldine: Excuseer me, Francois, ik dacht even dat je Claudia wou omhelzen. A propos, de notaris heeft zopas gebeld.

Francois: Wat wist die nog te vertellen.

Geraldine: Hij is gisteren vergeten "een niet onbelangrijk detail" *(imiteert stem notaris)* te vermelden. Het huwelijk moet ten laatste één maand na de kennisgeving van het testament voltrokken worden, anders vervalt de hele erfenis.

Francois: Eén maand! Maar dat kan niet! Zo vlug kan ik niet met jou trouwen. Ik ben er niet op voorbereid! Ben je zeker dat je je niet vergist?

Geraldine: Hij heeft beloofd vandaag nog een copie van het testament door te faxen. Trouwens, maak je geen zorgen schat! We kennen elkaar nu toch al meer dan een jaar. Ik zal een goede vrouw voor je zijn. *(zij probeert hem te omhelzen, maar hij deinst terug en vlucht door de personeelsingang) (giftig)* En als we getrouwd zijn dan doen we dit boeltje van de hand en gaan we rentenieren! Ik heb m'n buik vol van dat arrogante personeel. Trouwens, arbeid adelt, maar adel werkt niet! *(haalt ondertussen een ingekaderde foto van zichzelf uit haar tas en zet die in de plaats van de foto van Jack Nicholson die op het bureau stond. Ze steekt de foto van Nicholson in de lade en gaat hooghartig lachend weg langs personeelsingang terwijl ze Tom kruist die net binnenkomt)*

Katrien: *(komt ontdaan binnen vanuit het restaurant)* Heb je dat gehoord Tom, ze wil het restaurant opdoeken, we vliegen op straat.

Tom: Daarom lachte ze zo raar!

Katrien: Die arme mijnheer Francois, hij loopt recht in z'n ongeluk met haar. We moeten beletten dat het huwelijk doorgaat. Maar hoe?

Tom: Over die arme "mijnheer Francois" hoef je je niet teveel zorgen te maken. Zo onschuldig is hij ook niet.

Katrien: Wat bedoel je?

Tom: Claudia!

Katrien: Mijnheer Francois en Claudia? *(ongelovig)* Nee, dat kan niet! Ik zie ook wel dat hij alles probeert om haar aandacht te trekken, maar Claudia ziet hem nog niet staan. Trouwens ze heeft jou toch.

Tom: Excuseer, ze had mij! Vanmorgen heeft ze mij de bons gegeven. Ze is nu verliefd op "mijnheer Francois".

Katrien: Wat ziet een vrouw als zij in hemelsnaam in hem?

Tom: Geld! Net als Geraldine!

Katrien: *(is nu helemaal van streek)* Wat moeten we nu doen Tom? We kunnen dit toch niet zo maar laten gebeuren.

Tom: *(gaat naast Katrien zitten en omarmt haar)* We kunnen alvast troost zoeken bij elkaar. Weet je Katrien, ik vind je eigenlijk een heel tof meisje, en je bent knap!

Katrien: *(voelt zich ongemakkelijk)* Vind je, Tom? Dank je.

Tom: En dat je zo bezorgd bent om mijnheer Francois, dat raakt me, weet je. *(hij begint haar te strelen, zij voelt zich steeds ongemaklijker)* Je hebt een hart van goud!

Katrien: Ik moet weer aan het werk! Alles moet kraaknet zijn, want straks komt de inspectie misschien. *(probeert zich los te trekken)*

Tom: Daar heb je nog tijd genoeg voor. Laten we naar je kamer gaan om te bespreken wat ons te doen staat. Daar kan niemand ons afluisteren.

Katrien: Nee, die ligt helemaal overhoop.

Tom: Dan gaan we naar mijn kamer! *(probeert nu haar bloesje los te knopen)*

Katrien: Alsjeblieft Tom, laat me los, ik wil niet!

Claudia: Wel,wel, je bent me vlug vergeten! *(Katrien vlucht blozend in het restaurant)*

Tom: *(Katrien naroepend)* Onnozele trut! *(boos weg langs de personeelsingang)*

Francois: *(steekt voorzichtig z'n hoofd door de deuropening)* Is ze weg?

Claudia: Ja, de kust is veilig. Jack, wil je me alsjeblieft nooit meer zo laten schrikken?

Francois: Het spijt me, maar na gisteravond ben ik de gelukkigste man ter wereld. Oh Claudia als ik wakker werd wou ik je zien. Ik wou je verrassen.....Ik..Ik...Ik loop gewoon op wolkjes

Claudia: Ben je zo gelukkig, Jack? Ik wou dat ik dat ook kon zijn.

Francois: Wat kan ik doen om jou even gelukkig te maken? Zeg het Claudia! Ik wil alles voor je doen!

Claudia: Trouw met mij!

Francois: Ik trouw met jou, Claudia. Ze kunnen allemaal de pot op.

Claudia: Maar wat doe je dan met Geraldine?

Francois: De pot op!

Claudia: En je erfenis?

Francois: Claudia, dat geld kan me niet schelen! Ik heb jou! We beginnen gewoon opnieuw.

Claudia: *(paniek)* Jack, dat kan je niet doen! Vijf miljoen zo maar weggoeien. Er moet een andere oplossing bestaan.

Francois: Wist ik er maar een. Ik heb me al suf gepiekerd.

Claudia: Er kan Geraldine een ongeluk overkomen.

Francois: Ongelukken gebeuren niet op bestelling.

Claudia: Wij kunnen een handje helpen.

Francois: Claudia!...Je wil Geraldine toch niet..vermoorden?

Claudia: En waarom niet. Ze is alleen op je geld uit! Eens ze met jou getrouwd is laat ze je vallen, Jack. En wie weet overkomt er jou dan een ongelukje. Dan is zij rijk en heeft ze de handen vrij.

Francois: Zou ze dat echt doen?

Claudia: Natuurlijk! Wat ben jij toch naïef! Ze zei toch al dat ze het restaurant wou verkopen.

Francois: Dat nooit! De bloedzuiger!

Claudia: En ik Jack, ik hou van jou. Ik zou alles doen om je gelukkig te maken! *(ze trekt hem mee tot aan het werkblad)* Weet je nog waar we gisteravond gestopt zijn? Ik lag op de keukentafel *(schopt haar schoenen uit en gaat liggen)* en toen kwam jij, Jack...

Francois: *(kruipt onhandig op de tafel als plots Geraldine binnenkomt)*

Geraldine: Francois!

Francois: *(schrikt zich rot, maar herpakt zich en begint Claudia op het gelaat te kletsen)* Vlug, help me. Zie je dan niet dat Claudia is flauwgevallen.

Geraldine: Hier, dat zal wel helpen! *(neemt een vaas bloemen en giet ze met bloemen en al over Claudia)*

Claudia: *(gillend recht)* Wat is er gebeurd? Ik , ik kreeg het plots zo warm. En vanaf dan weet ik niets meer.

Francois: Je bent flauwgevallen, kind. Ga eventjes op je bed liggen, tot je je weer beter voelt. *(Claudia neemt haar schoenen en verdwijnt)*

Geraldine: Wat was je daar aan het doen?

Francois: Ik zei het je toch al! Claudia is flauwgevallen.

Geraldine: Moet je daarom bij haar op de tafel kruipen.?

Francois: Ik wou haar kleren wat lossen maken zodat ze meer lucht zou hebben.

Geraldine: Daarom heb je ook haar schoenen uit gedaan zeker?

Francois: Nee, dat was om een betere bloedstroom naar de hersenen te krijgen!

Geraldine: Excuseer me, Francois, maar ik dacht even dat je wat anders van plan was. De notaris heeft het testament doorgefaxt. Hier, ik denk dat je best artikel 13 aandachtig leest. Dat is nog "een niet onbelangrijk detail" dat hij vergat mee te delen.

Francois: "Indien bij een van de twee partijen ontrouw en/of overspel kan bewezen worden, komt de erfenis automatisch aan de benadeelde partij toe."*(slikt en wordt bloednerveus)*. Maar, Geraldine, hoe kom je er bij mij van ontrouw of overspel te betichten.

Geraldine: Oh nee, Francois! natuurlijk niet! Maar ik vond toch dat je het hele testament maar eens grondig moest lezen, voor je voor verrassingen komt te staan.

Francois: Dat is heel attent van jou, Geraldine!

Geraldine: Weet je eigenlijk welke dag het vandaag is?

Francois: Vrijdag.

Geraldine: Ja, natuurlijk, maar de hoeveelste zijn we vandaag?

Francois: *(bewust niet begrijpend)* Vrijdag de dertiende?

Geraldine: *(kwaad)* Vrijdag 14 februari! Sint Valentijn!

Francois: Oh, helemaal vergeten! Ja, ik heb het ook zo druk, Geraldine.

Geraldine: Iedereen denkt er aan! Ik zag deze morgen Claudia met een prachtige ring. Die moet ze van Tom gekregen hebben. Francois, ik wil dat je vanaf nu wat meer aandacht aan mij besteedt. Tenslotte zijn we sinds gisteren in feite verloofd!

Francois: Ja, Geraldine *(zuchtend)*

Geraldine: Als je dan niets hebt voor m'n Valentijn, geef me dan tenminste een kus. *(gaat klaarstaan met getuite lippen, gesloten ogen en open armen)*

Katrien: *(Francois maakt gebruik van de gelegenheid om te ontsnappen, terwijl Katrien binnenkomt)* Madam, scheelt er iets?

Geraldine: *(schrikt op en vliegt woedend uit naar Katrien)* Wat sta jij hier te doen? Moet jij niet werken? Waar is francois? FRANCOIS! FRANCOIS! *(gaat hem furieus zoeken)*

Katrien: *(terwijl ze de bloemen begint op te ruimen)* Serpent!

Ma: *(komt uit het restaurant de keuken binnen)* Is dat alles wat je tegen je moeder kan zeggen?

Katrien: Ma! Wat doe jij hier?

Ma: Als Mohamed niet naar de berg komt, komt de berg naar Mohamed! Je bent nu een maand van huis weg, Katrien, en je hebt nog niets van je laten horen.

Katrien: Ja maar, ik heb geen tijd, Ma. Ik moet iedere dag hard werken en enkel de maandag heb ik vrijaf.

Ma: Dan kan je toch de maandag iets van je laten horen.

Katrien: We hadden toch afgesproken dat ik op mijn eigen benen zou proberen te staan. Laat me even de tijd. Je hebt me veel te lang bemoederd, Ma.

Ma: Bolleke, je bent het enige wat ik nog heb!

Katrien: Ik weet het, Ma. En ik zal wel terugkomen. Ik heb nu geen tijd. Weet ge wat, ik zal straks aan meneer Francois vragen of ik een uurtje vrijaf krijg, dan kunnen we wat praten. ... En ma, noem hier alsjeblieft geen bolleke!

Ma: Een uurtje! Is dat alles wat je voor mij vrij kan maken?

Katrien: Het is verschrikkelijk druk vanavond. Die nieuwe hulpkok komt maar niet opdagen, en ieder moment kunnen we iemand van de gezondheidsinspectie verwachten. Trouwens als die jou hier in de keuken aantreft kunnen we een goed rapport wel vergeten. En dat wil ik mijnheer Francois niet aandoen. Dat serpent daarentegen...!

Ma: Wie bedoel je eigenlijk met "dat serpent" (*imiteert Katrien*) Daarnet dacht ik al dat je het tegen mij had.

Katrien: Mevrouw Geraldine! Dat is een hele historie, Ma. Maar het komt er op neer dat ze op mijnheer Francois z'n geld uit is. Door een of andere erfenis is hij verplicht met haar te trouwen en als dat gebeurd is wil ze het restaurant opdoeken, gewoon omdat ze te lui is om te werken. Ze is een slecht mens en bovendien heeft ze een hekel aan mij.

Ma: Wat! Een hekel aan jou, mijn klein braaf bolleke.

Katrien: Ma!

Ma: Oh ja, sorry! Waar is ze, dat mens! Ik zal haar eens ongezoeten mijn mening geven.

Katrien: Ik wou dat ik haar op een of andere manier kon dwarsbomen.

Ma: (*krijgt een idee*) Die gezondheidsinspectie, weten ze wanneer die komen of wie dat is?

Katrien: Nee, ik denk het niet. Waarom?

Ma: Dan ben ik vanaf nu inspectrice van het ministerie van volksgezondheid, afdeling Brugge!

Katrien: Ma, dat kan je niet doen!

Ma: En waarom niet! Ik ben jarenlang schoolinspectrice geweest. Ik weet hoe dat wereldje draait. Niemand kent mij hier. Luister, ik heb jou nooit eerder gezien en jij hebt nog nooit van mij gehoord! Wie met mijn bolleke overhoop ligt, krijgt het met mij aan de stok! Zowaar ik Albertine Struyf heet!

Katrien: *(begint het een steeds beter idee te vinden)* Ma!

Ma: Waarom sturen ze eigenlijk de inspectie?

Katrien: Filip, onze hulpkok heeft een stuk van z'n vinger gesneden en dat is in het dessertbord van een van de klanten terechtgekomen.

Ma: O.K., ik ben er klaar voor! Als dat mens denkt dat ze.....

Geraldine: *(bars en uit de hoogte tegen Ma)* Mevrouw, mag ik u verzoeken de keuken onmiddellijk te verlaten. Ten eerste zijn we nog gesloten en ten tweede is de keuken enkel toegankelijk voor personeel.

Ma: *(fijntjes)* Ook een goede morgen! Albertine Struyf, van het ministerie van volksgezondheid, afdeling Brugge! *(steekt hand uit)*

Geraldine: *(is totaal uit het lood geslagen)* Excuseer, mevrouw! Ik wist niet dat... Men heeft uw bezoek niet aangekondigd, ik...

Ma: Wij van de inspectie werken steeds incognito en onaangekondigd mevrouw! Zo zien wij steeds de werkelijke situatie. En uw naam was..?

Geraldine: Geraldine de Betancourt.

Ma: Eigenares van de zaak?

Geraldine: Ja...of nee, toekomstig mede-eigenares. De zaak staat op naam van mijn toekomstige echtgenoot. Volgende maand trouwen we.

Ma: Proficiat! Wat deden die bloemen hier op de grond? Is dat de gewoonte hier? Lijkt me weinig hygiënisch!

Geraldine: Eh, dat was een ongelukje. Iemand was flauwgevallen en..

Ma: Flauwgevallen? Hoe komt dat? Slechte lucht hier? Onhygiënische werkomstandigheden? Straks wens ik ieder personeelslid apart te spreken! Is dat duidelijk!

Geraldine: *(totaal van streek)* Natuurlijk, wat u maar wil. Wenst u iets te drinken?

Ma: Is dit een poging tot beïnvloeding van een ambtenaar in functie, mevrouw?

Geraldine: Nee, ik wou alleen maar, ik..

Ma: *(wijst naar frigodeur)* Kan u me laten zien wat zich achter deze deur bevindt?

Geraldine: Natuurlijk, dat is de frigo *(opent de deur)*.

Ma: Gaat u voor. *(ze gaan samen even de frigo binnen)*

Geraldine: En dit is de diepvriezer. Maar pas op, de klink is er aan de binnenkant af. *(Ze opent de deur en gaat als eerste binnen. Dan duwt Ma vliegensvlug de deur dicht)*

Ma: Voila, die laten we eventjes afkoelen!

Katrien: Ma, je bent fantastisch

Ma: Verdwijnt nu maar eventjes en stuur die "mijnheer Francois langs". Ik jaag haar nog een beetje op en dan ga ik weg met de melding dat ik vanavond terugkom als het restaurant open is. Dan kan ze zich de rest van de dag nog lopen opwinden.

Katrien: Bedankt, Ma! *(geeft haar een zoen)*

Ma: Dag, bolleke. *(opent de deur van de diepvriezer, een huiverende Geraldine komt er uit)* Excuseer, mevrouw. Ik stootte per ongeluk tegen de de deur en ik kreeg ze niet meer open. Dat meisje is hulp gaan halen. U moet die deur toch eens laten nakijken. Kan u mij nu even buiten laten? Ik kom vanavond terug, als het restaurant open is.

Francois: *(komt binnen met enkele stokbroden)* Wat is er aan de hand? Katrien zei dat je in de diepvriezer zat opgesloten! Mevrouw. *(knikt vriendelijk naar Ma)*

Ma: Albertine Struyf, van het ministerie van volksgezondheid, afdeling Brugge. *(steekt hand uit)*

Francois: *(Stopt zenuwachtig Geraldine de stokbroden in de armen)* Jack, euh Francois Nicolaes. Ik ben de eigenaar van de "Comme chez Swa". *(ondertussen komt Tom binnen met allerlei flessen, waarmee hij de*

frigo's in z'n bar gaat aanvullen. even later komt Claudia binnen met propere tafeldoekjes en servetten die ze in de kast legt.)

- Ma: Ik heb al een kleine rondgang gedaan met mevrouw, hier. Als u me nu even kan buiten laten? Ik kom vanavond terug, als het restaurant open is. *(tegen Geraldine die van de kou en de zenuwen het stokbrood staat te vermorzelen)* Ik hoop dat u niet steeds het stokbrood zo behandelt. *(Geraldine legt het stokbrood vliegensvlug optafel en alle drie af langs het restaurant)*
- Katrien: *(tegen Claudia)* Ik ga naar de viswinkel, de bestelling voor vandaag halen. Ik loop ook nog even langs de apotheker. Moet ik voor iemand iets meebrengen?
- Tom: Breng voor mij een doos aspirientjes mee, groot formaat *(knipoogt)*
- Katrien: Ach, jij.. *(vlug weg)*
- Geraldine: Een monster is het Francois! Ze had op alles bemerkings en dan sloot ze me nog op in de diepvriezer. Ik ben totaal overstuurd! Ik ga eventjes op m'n bed liggen.
- Francois: *(tegen Claudia)* Nu, mij viel ze best mee. Ze knipoogde zelfs even naar mij. Ze zal voor mijn charmes vallen, zoals zovele vrouwen. Is het niet Claudia. *(grijpt haar vast en wil haar kussen)*
- Claudia: *(houdt de boot nog even af)* Natuurlijk Francois, jij bent zo aantrekkelijk, zo onweerstaanbaar.... Geen enkele vrouw kan daaraan weerstaan! Heb je nog over onze toekomst nagedacht, ...Jack
- Francois: Claudia, ik wil alles voor je doen, maar wat jij wil is moord. Jij wil dat ik Geraldine vermoord.
- Claudia: Je hoeft het zelf niet te doen.
- Francois: Hoe bedoel je?
- Claudia: Ik heb een telefoonnummer!
- Francois: Ik weet het niet, Claudia, maar..
- Claudia: Oh Jack, *(Claudia drukt zich tegen hem aan en kust hem hartstochtelijk)*

Tom: *(komt plots tevoorschijn vanachter de bar en neemt vlug een paar foto's met zijn smartphone)... Cheese!*

Claudia: *(giftig)* Tom, geef onmiddellijk jouw smartphone hier!

Francois: Onmiddellijk ! ... of je bent op staande voet ontslagen.

Tom: Ik denk er niet aan!

Claudia: Poeh, hou hem maar! Laat die foto's maar aan Geraldine zien, dat verandert toch niets aan de zaak.

Tom: Oh, nee? En dat dan? *(laat de fax van het testament zien)*

Francois: *(stamelt onthutst)* Artikel 13!

Claudia: Wat heeft dat te betekenen, Jack? *(gritst de fax uit Tom's handen)*

Tom: *(grinnikkend)* Jack! Leuke naam, Swa!

Claudia: *(woedend)* Geef jouw smartphone hier, smeerlap! *(hysterisch probeert ze het toestel af te nemen)* Help me dan verdomme! *(tegen Francois)*

Tom: *(Tom is te sterk)* Rustig, rustig! Geraldine heeft de foto's nog niet. Er valt te onderhandelen! Denken jullie ook niet?

Claudia: Wat wil je? Geld?

Tom: Daar wil ik het straks met jou nog over hebben. Maar eerst wil ik "Jack" onder vier ogen spreken. Dus, als je ons even wil alleen laten, schat!

Tom: En nu onder ons, Cassanova!

Francois: Wat wil je van mij? *(deinst achteruit)*

Tom: Je hoeft geen schrik van me te hebben, "Jack", NOG niet althans. Maar je moet eens goed naar me luisteren. Geloof jij nu echt dat Claudia, verliefd op je is?

Francois: Natuurlijk, ze zou alles voor me doen. Ze wil zelfs met me trouwen.

Tom: Open je ogen, Swa! Claudia is net zo min verliefd op jou als ik. Het enige waar ze op uit is, is je geld. Net als Geraldine ten andere.

- Francois: Nee, mij kan je niets wijsmaken! Claudia is echt verliefd op mij!
Daar ben ik zeker van! Als het niet echt was zou ik dat onmiddellijk doorhebben! Je bent gewoon jaloers omdat ze jou heeft laten staan voor mij.
- Tom: *(stomverbaasd)* Meen je dat nu? Swa! Voor de laatste keer! Claudia wil alleen je geld! Als ze dat heeft laat ze je gewoon vallen, zoals ze mij laat vallen.
- Francois: Ga je nu eindelijk ophouden met Claudia zwart te maken? (wordt boos)
- Tom: O.K., ik heb je gewaarschuwd! *(komt dreigend op Francois af)*. Als ik je nog 1 vinger zie uitsteken naar Claudia, sla ik je in elkaar "zak". En dan bezorg ik die foto's aan Geraldine.
- Francois: Smeerlap!
- Tom: Niet grof worden! Dat is nergens voor nodig. Claudia komt toch terug naar mij, als ik dat wil. En daar kan niemand iets aan doen. Ook, Claudia zelf niet!
- Francois: Wat bedoel je daar mee?
- Tom: Claudia heeft één zwakke plek en die heb ik toevallig ontdekt. Maar kom, dat hoeft ik niet aan jouw dikke neus te hangen. *(Tom, lachend weg)*
- Francois: *(staat even machteloos, wordt dan strijdvaardig)* Ik laat mijn Claudia niet afpakken! Door niemand!

BLACK OUT en MUZIEK (facultatief) “Ho ho ik heb zorgen” van Louis Neefs

3° SCENE: 'S AVONDS, VOLLE DRUKTE IN HET RESTAURANT

(In deze scene is er naast het effectieve spel, continu drukke restaurantbezigheid. Bestellingen worden doorgegeven, eten klaargemaakt, tafels afgeruimd, afgewassen, rekeningen gemaakt...)

Ma: Goede avond iedereen!

Allen: *(ieder wenst door elkaar, naargelang zijn humeur goede avond)*

Francois: Waar kunnen wij u mee van dienst zijn mevrouw Struyf?

Ma: Ik wens graag iets te eten!

Francois: Geraldine, wil jij mevrouw Struyf naar tafel 1 brengen.

Geraldine: *(speciaal opgekleed voor de gelegenheid en bloednerveus)* Wij hebben speciaal voor u gereserveerd mevrouw.

Ma: Zeer attent van u, maar ik wens in de keuken te eten.

Geraldine: In....in de keuken?

Ma: Inderdaad! En als u er niets op tegen hebt wil ik graag dat u mij bedient. *(kijkt Geraldine ijskoud aan)* Ik begin stilaan door te hebben waar de oorzaak van de problemen zit. *(knipoog naar Katrien)*

Francois: Maar natuurlijk mevrouw! Katrien veeg de tafel af. Geraldine neem een tafeldoekje en dek de tafel ! *(Katrien maakt de hoek vooraan links proper, Geraldine haalt een tafeldoekje uit een kast ... Op dat moment rolt Tom een grote uitvergrote foto van een kussende Claudia en Francois open en houdt die grijnzend omhoog.*
 - *Katrien schrikt en kijkt dan jaloers naar Claudia, die net binnen komt.*
 - *Geraldine sluit de kast en draait zich richting Tom*
 - *Francois schrikt paniekerig, vliegt dan op Geraldine af, om te voorkomen dat ze de foto ziet, sleurt haar in zijn armen en kust haar hartstochtelijk*
 - *Claudia vliegt op Tom af, gritst de foto uit zijn handen en vlucht er mee het restaurant in.*
 - *Ma ziet alles en frons de wenkbrauwen*
 - *Als de foto weg is laat François Geraldine los terwijl hij zich vol afschuw kokhalzend in een hoestbui verslikt*

Geraldine: *(Geraldine gelukzalig verrast)* Mais Francois ! ... Wat moet mevrouw Struyf wel denken ...

Ma: *(met een bedenkelijk gezicht)* ... Dat hij u heel graag ziet zeker ... en als jullie klaar zijn met dat puberaal gedoe had ik graag een witte Martini met een schijfje citroen gehad

Geraldine: Tom, één witte Martini!

Tom: Komt er aan!

Francois: *(Herpakt zich) En wat had mevrouw graag gegeten? (geeft menukaart terwijl Geraldine de tafel dekt)*

Ma: Laat ik om te beginnen de dagsoep maar proberen en geef me daarna maar een salade Nicoise a.u.b.

Francois: Geraldine! Soep voor mevrouw Struyf!

Tom: *(Brengt nu de Martini)* Eén Witte Martini, alsjeblieft!

Ma: Dank u wel

(terwijl Geraldine soep uitschept, geeft Claudia een bestelling door en gaat Francois die klaarmaken. Ondertussen doet Ma teken aan Katrien dat ze een schep zout in haar bord moet doen.)

Ma: Kan ik ook een stukje brood bij de soep krijgen a.u.b.?

Geraldine: *(Laat het bord even staan en gaat brood halen. Katrien doet een fikse schep zout in de soep . Geraldine zet een mandje brood bij Ma en brengt dan de soep)*Alsjeblieft mevrouw, "Potage du jour".

Ma: *(neemt een schep soep)* Bwahh!!! *(springt recht en spuwt soep uit)* Wat heeft dat te betekenen, mevrouw ! Wilt u mij vergiftigen? *(neemt de rest van haar Martini en drinkt die in één slok uit)*

Geraldine: Maar, maar..?

Francois: Wat is er fout mevrouw?

Ma: Die soep is niet te vreten!

Francois: Maar dat is onmogelijk mevrouw! Ik heb er daarnet zelf nog van gegeten.

Francois: Bwahh! Maar dat is puur zout! *(boos tegen Geraldine)* Hoe is dat mogelijk, wat heb jij met die soep uitgevoerd?

Geraldine: Maar niets, ik...

Francois: 't Is al goed, ruim die tafel op! *(gaat ondertussen aan de soepketel*

proeven) Wenst u een nieuw bord soep, mevrouw? Deze is perfect!

Ma: Dank je, geef me maar m'n Salade Nicoise! Graag ook een glaasje witte wijn. En euh, laat de fles maar op tafel staan.

Francois: Tom! Een fles witte wijn van het huis! Uw Salade is zo klaar mevrouw.

Ma: *(Tegen Geraldine)* Ik moet u mijn waardering tonen voor dat meisje daar aan de afwas. Zelden zo een vriendelijk, bekwaam en plichtsbewust kind gezien! En pas op, ik kom in heel wat restaurants!

Geraldine: *(zuur)* Vindt u?

Tom: *(Brenkt de wijn, schenkt een glas uit en laat de fles staan)* Eén witte wijn voor mevrouw, alsjeblieft!

Francois: Geraldine! De salade is klaar!

Ma: *(Geraldine gaat de salade halen en brengt hem volgens de regels van de kunst op de palm van haar hand tot aan de tafel. Op het moment dat ze de salade wil neerzetten duwt Ma opzettelijk en goed zichtbaar voor de zaal haar glas wijn om zodat het op Geraldine terecht komt Geraldine schrikt, schreeuwt het uit en kiepert de salade om op Ma die vervolgens furieus uitvliegt tegen Geraldine)* Mevrouw, het is een ware schande dat ze mensen zoals u in een restaurant toelaten. Het tart alle verbeelding hoe u loopt te knoeien. Op de rest van het personeel heb ik niets aan te merken. Maar u, u bent een publiek gevaar!

Geraldine: *(Hakkellend)* ... maar ... maar U ...

Ma: Wat ... ik ? Gaat u mij nog de schuld geven ook . Dit tart alle verbeelding ! U hoort nog van mij! *(kordaat weg)*

François: Geraldine ! Hoe is het mogelijk !

Geraldine: *(Het huilen nader dan het lachen)* ... maar ik ... maar zij .. ik

Claudia: Mevrouw, tafel 3 wil afrekenen.

Geraldine: Ook dat nog! *(begint de rekening te makenen brengt dioe vervolgens weg)*

Francois: *(Gaat even zitten)* Dat heb ik wel verdiend! *(schenkt zich een glas wijn uit)* Dat mens van de inspectie loopt wel hoog met je op, Katrien. Eerlijk gezegd! Ze heeft geen ongelijk.

Katrien: Dank u meneer. Ik doe m'n best.

Francois: Enfin, dat is toch één positief punt, na de puinhoop die Geraldine er van gemaakt heeft.

Geraldine: *(komt lijkleek binnen)* Francois die vrouw van tafel drie beweert dat ze van de gezondheidsinspectie is!

Francois: Ik geloof dat je vanavond totaal van slag bent, Geraldine! Dat mens van de inspectie is nog maar net vertrokken.

Geraldine: Ze beweert bij hoog en bij laag dat ze van de gezondheidsinspectie is, Francois! Ze weigert weg te gaan!

Francois: Laat mij dat varkentje maar eens wassen!

Poot: *(Is ondertussen binnengekomen)* Had u het over mij, mijnheer?

Francois: Mag ik u verzoeken de keuken onmiddellijk te verlaten! Die is enkel toegankelijk voor personeel!

Poot: Ook een goede avond! Helga Poot, van het ministerie van volksgezondheid...*(steekt hand uit)* *(Katrien, glipt het restaurant binnen)*

Francois: Afdeling Brugge!

Geraldine: En u werkt zeker ook incognito en onaangekondigd?

Poot: Hoe weet u dat allemaal?

Francois: Luister! Als u een flauwe grap wilt uithalen dan bent u aan het verkeerde adres! We hebben zopas al bezoek van de inspectie gehad! Dus als u nu wil ophoepelen! Ik heb nog werk te doen!

Poot: *(streng)* Mijnheer Nicolaes, ik vrees dat hier een misverstand bestaat! Sta me toe even mijn papieren te halen aan mijn tafel, zodat ik mij kan legitimeren! *(weg)*

Geraldine: Dit wordt me allemaal teveel vanavond, ik kan niet meer. Francois, ik ga slapen! *(ondertussen glipt Katrien langs de personeelsingang terug binnen)*

Francois: Ik begin te geloven dat het vrijdag de 13° is vandaag in plaats van de 14°.

Poot: *(stormt lijkbleek binnen)* Weg! Mijn papieren zijn verdwenen!

Francois: Kijk, mevrouw! Of u maakt dat u onmiddellijk wegkomt, of ik bel de politie!

Poot: Maar u moet me geloven! Ik ben Helga Poot, inspectrice van de...

Francois: U hebt geen POOT om op te staan, mevrouw Poot! Tom, wijs deze dame de deur, alsjeblieft!

Poot: Goed, ik ga al! Maar denk maar niet dat ik het hierbij laat! Ik laat me door niemand zo behandelen! U hoort nog van me!

Francois: Nog een waar we nog zullen van horen! Ruimen jullie hier nog een beetje op, ik ga even op m'n bed liggen slapen. Ik heb m'n part wel gehad voor vandaag. *(Katrien, Claudia en Tom ruimen vlug op)*

Katrien: Ik ga slapen! Goede nacht!

Tom: Goede nacht! Die lijkt me verbazend goed gehumeurd! Zou dat iets met mijn avances te maken hebben? Hm! Morgen nog eens een poging wagen!

Claudia: *(Komt uit het restaurant, doet daar het licht uit en wil naar haar kamer)*

Tom: *(houdt haar tegen)* Niet zo vlug schatje! Ik wil nog even met je praten.

Claudia: Dat was een smerige streek van je, Tom

Tom: Gewoon een waarschuwing! Meer niet!

Claudia: Wat wil je

Tom: Dat je terug bij mij komt!

Claudia: Geen haar op m'n hoofd dat er aan denkt.

Tom: Dan zal het jou een hoop geld kosten!

Claudia: Je weet dat ik niets heb!

Tom: Besef je wel hoeveel Geraldine zou over hebben voor die foto's? Eén enkel fotootje en ze is vijf miljoen en een restaurant rijker. En bovendien is ze dan van die domme Swa af.

Claudia: Swa wil je ook betalen!

Tom: Swa is niet bepaald mijn beste vriendje!

Claudia: Doe het dan voor mij!

Tom: We kunnen het op een deal gooien, Claudia. Jij komt bij mij terug en we delen de winst!

Claudia: Moet ik daar nu op antwoorden?

Tom: O.K. je krijgt tijd tot morgenavond. *(haalt een pillendoosje waarop Valium staat, boven en rammelt er mee)*Ken je dit nog, Claudia? Jouw speciale pilletjes.Valium, staat op het doosje. Maar wat zit er in? XTC!

Claudia: Nee, Tom! Nee! Geef ze terug!

Tom: XTC, Claudia! Je kan niet zonder hé! Wat denk je dat Swa zal doen als hij weet dat je aan XTC verslaafd bent?

Claudia: Vuile smeerlap, geef ze onmiddellijk terug! Weet je wel wat die mij gekost hebben?

Tom: Je weet toch dat hij een afkeer heeft van iedere gebruiker?

Claudia: *(Wil het sluw spelen en is plots poeslief en begint hem te verleiden)* Alsjeblieft Tom, geef ze terug. Je weet dat ik ze nodig heb. Ik zal er nog eens over nadenken. Maar zeg niets tegen Swa, alsjeblieft.

Tom: *(trionfeert en gaat op haar avances in)* Zo ken ik je weer terug!

Francois: Vuile smeerlap! Blijf van haar af!

Tom: *(lakoniek)* Kan je niet kloppen eer je binnenkomt!

Francois: Onder m'n ogen uit jij!

Tom: Tot morgen Claudia! "Jack"

Francois: Wat heeft dat te betekenen?

Claudia: *(Probeert zich uit de situatie te redden)* Rotzak!

Francois: Claudia!

Claudia: Ik had het niet tegen jou!

Francois: Wat was je daar aan het doe met Tom?

Claudia: Het is niet wat je denkt "Jack".

Francois: Je ontgoochelt me Claudia.

Claudia: "Jack", luister naar me! Ik probeer het je uit te leggen! Tom bedreigde me. Ik deed maar alsof om hem af te leiden. Ik wou hem niet echt kussen, maar je kwam te vroeg binnen. Hij zou net mijn knie gekregen hebben waar hij het niet graag heeft.

Francois: Dat had ik willen zien! Je maakt me toch niets wijs?

Claudia: Jack, jij bent voor mij de enige!

Francois: Het spijt me Claudia. Hoe kon ik aan je twijfelen? Maar, hoe moet het nu verder?

Claudia: We moeten Geraldine uit de weg laten ruimen of alles is verloren.

Francois: Moet dat nu echt?

Claudia: Je hebt geluk gehad vandaag, met die foto. Volgende keer krijgt Geraldine hem in handen en dan hang je!

Francois: Kunnen we die foto's niet terugkopen van Tom?

Claudia: Dat heb ik hem ook al voorgesteld. Maar hij wil geen zaken met je doen. Hij wil dat ik bij hem terugkom.

Francois: Dat is het. Hij is gewoon jaloers dat jij hem hebt laten vallen voor mij. Weet je wat hij zelfs durfde te zeggen? Dat jij enkel op mijn geld uit bent!

Claudia: *(bleekjes)* Zei hij dat?

Francois: Gewoon belachelijk!

Claudia: Oh "Jack"! *(ze geeft hem een kusje op het voorhoofd)* Heb je gezien hoe Geraldine de boel verknoeide vandaag? Zelfs die vrouw van de gezondheidsinspectie zei het."U bent een publiek gevaar" zei ze.

Francois: *(begint te koken)* Mijn "Comme chez Swa", mijn levenswerk.

Claudia: Ze maakt het gewoon kapot, "Jack". Als je haar nog langer laat begaan vallen er vroeg of laat slachtoffers en vlieg je in de gevangenis. Als het al niet te laat is! Ze moet weg, "Jack"!

Francois: Ze moet weg!

Claudia: Ze is alleen op je geld uit, "Jack"!

Francois: Ze is alleen op mijn geld uit!

Claudia: Ze vermoordt de "Comme chez Swa", "Jack"

Francois: *(schreeuwt het uit)* Ze vermoordt mijn "Comme chez Swa"! Ze moet weg, Claudia, ze moet weg!

Claudia: O.K., "Jack"! Hier heb ik het nummer.

Francois: Nee, ik durf niet! Jij moet bellen!

Claudia: O.K. *(gaat naar de telefoon en draait een nummer)*Hallo!.....Jean-Pierre?.....Ja, hier Claudia!.....Daar heb ik nu geen tijd voor! Luister! Jij hebt een adres waar je iemand kan huren om....! Ja!..... Vrouw!..... Morgen!..... De "Comme chez Swa" in Knokke! Vraag naar Francois! *(tegen Francois)* Sta nu eindelijk eens stil!..... Hoeveel?..... 10.000!..... Akkoord! *(haakt in)*

Francois: En!

Claudia: In orde! Voor 10.000 €.

Francois: 10.000 €.? Maar zoveel heb ik niet in huis!

Claudia: Dan zie je maar dat je ze tegen morgen hebt! Met die kerels valt niet te spotten!

Francois: Claudia, zouden we dat wel doen? Is er echt geen andere oplossing?

Claudia: Daar is het nu te laat voor! We kunnen niet meer terug!

Francois: Maar...

Claudia: "Jack", na morgen begint voor jou de hemel...met mij!....Wat kwam je hier eigenlijk nog doen in de keuken *(heel suggestief)*?

Francois: De soesjes afwerken voor morgen.

Claudia: Mag ik je helpen?

Francois: *(slikt, krijgt er van opwinding geen woord uit en knikt dan hevig)*

Claudia: Weet je nog, "Jack" hoe het gisterenavond ging? *terwijl ze bloem uitstrooit*) Er lag alleen nog bloem op tafel! En ik!

Francois: (trillend) Ja!

Claudia: Wacht even "Jack", voor we verder gaan! Ik ga iets gepaster aantrekken! Ik heb nog een verrassing voor je!

Francois: Ik heb ook nog een verrassing voor je. Ik ga die ondertussen even halen! *(Claudia af personeelsingang. Francois ziet plots de foto van Geraldine op het bureau, vloekend haalt hij zijn foto uit de la en steekt die van Geraldine in de la terwijl hij er op spuwt en gaat dan in de bar af) (nog maar net zijn beiden verdwenen of Geraldine verschijnt in de zelfde kamerjas van gisteren maar nu met krulspelden in het haar en een gelaatsmasker op)*

Geraldine: Francois? *(Ze ziet hem niet, haalt haar schouders op, gaat in de frigo, haalt er een fles melk, schenkt zich een glas uit en drinkt het op. Ze ziet de foto van Nicholson weer staan en boos gaat ze die weer verwisselen)*

Francois: *(vanuit het restaurant)* Joehoe! Ben je klaar?

Geraldine: *(verwonderd)* Ja?

Francois: *(springt te voorschijn enkel in zijn onderbroek en met in zijn ene hand een bos bloemen en in de andere een fles champagne)* Teteredem!!!

Geraldine: *(gilt het uit, en dan naar adem happend)*.....Francois!!!

Francois: *(totaal van streek)* Dit is voor jouw Valentijn!

BLACK OUT en MUZIEK (facultatief) "Olalala" van Arno (TC-matic)

----- PAUZE -----

4° SCENE: 'S ANDERENDAAGS: VOORMIDDAG

(Op het bureau staat terug de foto van Jack Nicholson)

Katrien: *(met haar smartphone)* Ja, Ma....Zeg, slaapkop! 't Is al na 10 u. Ik heb al drie keer geprobeerd. Luister, ik bel maar eventjes, want eigenlijk mogen we hier niet telefoneren. Zeg, die echte inspectrice is gisteren nog komen opdagen.Ge waart nog maar net de deur uit of ze stond hier in de keuken.Van zodra ik wist wie het was ben ik vlug naar het restaurant gegaan en heb haar papieren uit haar handtas gepikt!.....Ge laat u hier best niet meer zien, Ma.....

Geraldine: *(komt binnen met een faxbericht in haar hand)* Katrien!

Katrien: Sorry mevrouw, u bent verkeerd verbonden! *(steekt haar smartphone weer op zak)* ...Verkeerd verbonden!

Geraldine: Vreemd! Ik heb het nochtans niet horen bellen.

Katrien: Mijn smartphone stond op trilfunctie.

Geraldine: Je liegt, Katrien!

Katrien: Ik lieg niet.....

(op dat moment verschijnt Carlo, de huurmoordenaar, vanuit het restaurant. Hij is gekleed als een echte mafioso en heeft een zwarte aktentas met een reeks messen in, zijn geliefkoosd moordwapen. Hij spreekt en begrijpt enkel Italiaans.)

NOTA VAN DE AUTEUR: MEN PROBEERT BEST HET ITALIAANS DOOR DE CONTEXT EN MET VEEL GEBAREN VOOR HET PUBLIEK TE VERDUIDELIJKEN OF EEN MIX VAN NEDERLANDS EN ITALIAANS TE GEBRUIKEN.

Carlo: Goede morgen dames! - *"BUON GIORNO SIGNORINE !"*

Geraldine: U zegt?

Carlo: Excuseer maar ik versta geen Nederlands. Ik spreek enkel Italiaans..Ben ik hier in de "Comme chez Swa"? - *"SCUSI, NON CAPISCO NEERLANDESE. SONO QUA DA "COMME CHEZ SWA"?"*

Geraldine: Wat brabbelt die kerel allemaal?

Katrien: Hij zei iets van de "Comme chez Swa".

Geraldine: Oui, oui, ici "Comme chez Swa"!

Carlo: Ha, dan ben ik aan het juiste adres. Ik ben Carlo Mozarella. Jean-Pierre heeft mij gestuurd. Ik moest naar Francois vragen. - *"MI PRESENTO CARLO MOZARELLA. "JEAN-PIERRE" MI HA MANDATO QUA E DOVEVO CHIEDERE PER UN CERTO "FRANCOIS"!*"

Geraldine: Jean-Pierre! Het interimbureau! Eindelijk!

Katrien: Maar ge zei toch dat ze een vrouw zouden sturen. Een Carla of zoiets?

Geraldine: Hoe zei u dat u noemde?...NAAM!...NOM!

Carlo: NAAM?...NOM?...Ah! Hoe ik noem! CARLO MOZARELLA! Dat is niet mijn echte naam natuurlijk! In mijn beroep...Begrijpt u? - *"NAAM?...NOM?...AH! COME MI CHIAMO? CARLO MOZARELLA! NON E MIO NOME ORIGINALE NATURALMENTE! VEDI NELLA MIA PROFESSIONE...CAPISCI?"*

Geraldine: *(tot Katrien)* CARLO! Natuurlijk! Ik dacht dat ze een Carla zouden sturen, maar ik heb het aan de telefoon waarschijnlijk verkeerd begrepen. *(tot Carlo)* U bent toch kok?

Carlo: KOK! Dat begrijp ik niet? - *"KOK"! QUESTO IO NON CAPISCO!"*

Geraldine: KOK! Hoe moet ik dat uitleggen? Ah! *(neemt een groot mes)* Kan u groenten snijden? Kan u vlees snijden?

Carlo: Ah! Messen! Ze weet dat "messen" mijn specialiteit is. *(tot Geraldine)* Ja natuurlijk, kijk ik breng altijd mijn hele assortiment mee. *(opent zijn aktentas met daarin de messenreeks en toont ze goed zichtbaar voor het publiek)* - *"AH! COLTELLI! LEI LO SA CHE COLTELLI SONO LA MIA SPEZIALITA. SI NATURALMENTE. GUARDA PORTO SEMPRE TUTTI MICI ATTRIBUTI CON ME."*

Geraldine: Och het is een echte specialist! Zie eens wat een reeks messen. Dat moet een echte vakman zijn. Wat een geluk! En het is bovendien nog een knappe kerel ook!

Carlo: Excuseer mevrouw, maar ik moest eigenlijk naar Francois vragen, zodat ik weet wie ik moet vermoorden! - *"SCUSA SIGNORA MA IO DOVEVO CHIEDERE PER UN CERTO "FRANCOIS", COSI SAPRO CHI DEVO UCCIDERE!"*

Geraldine: Ach ja, Francois! Kom mooie jongen! We gaan hem zoeken zodat hij jou aan het werk kan zetten. Kom volg me maar. *(laat het faxbericht dat ze bij had op tafel liggen).*

Katrien: Ouwe schuur! *(neemt het faxbericht)* ... Het testament van mijnheer. *(begint te lezen)* Indien bij een van de twee partijen ontrouw en/of overspel kan bewezen worden komt de erfenis automatisch aan de benadeelde partij toe."

Ma: *(Komt voorzichtig binnen)* Is de kust veilig?

Katrien: Ma! Hoe durf je!

Ma: Je gooide zo plots de telefoon toe?

Katrien: Die echte inspectrice kan hier ieder moment terug staan, en dan is ons spelletje uit!

Ma: Zo rap is mijn spelletje nog niet uit! Dan kennen ze Albertine Struyf nog niet goed! Hoe zit het met "madam"?

Katrien: Die was gisteren compleet van slag! Ze was pijnlijk op mij, als ik met u aan het telefoneren was! 't Was wel vlug over als die Italiaan binnen kwam!

Ma: Italiaan?

Katrien: Onze nieuwe hulpkok! Carlo noemt hij! Ze was er meteen wèg van! *(schreeuwt het plots uit)* Ik heb het!

Ma: Wat?

Katrien: Je weet dat Mijnheer Francois met Geraldine moet trouwen. Anders verliest hij alles! Maar, in het testament staat dat bij bewezen ontrouw alles naar de ander gaat. Als we nu Geraldine kunnen compromiteren met die Carlo!.... *(in haar betoog loopt Katrien rond en ziet over de klapdeur "Poot" het restaurant binnenkomen)*

Katrien: Ma, die inspectrice is daar! Vlug naar mijn kamer! 2° verdieping, laatste deur rechts! *(Ma verdwijnt snel)*

- Poot: *(ijskoud)* Juffrouw, kan u onmiddellijk meneer Nicolaes roepen!
- Francois: *(komt druk discuterend met Geraldine en gevolgd door een niet begrijpende Carlo de keuken binnen.)* Kunnen ze verdomme niemand sturen die Vlaams verstaat. Wat ben ik met een Italiaan begot!
- Poot: Mijnheer Nicolaes! *(geeft demonstratief brief en legitimati. Katrien neemt ondertussen borden uit de kast en gaat in het restaurant tafels dekken)*
- Francois: *(leest, wordt heel nerveus en geeft papieren bevend door aan Geraldine die eveneens heel nerveus wordt)* Wel, wel mevrouw Poot! Ik vrees dat er gisteren een verschrikkelijke vergissing is gebeurd.
- Geraldine: Kunnen we dat op een of andere manier goedmaken? Wenst u iets te drinken, misschien?
- Poot: Is dit een poging tot beïnvloeding van een ambtenaar in functie?
- Geraldine: Nee, ik wou alleen maar, ik...
- Poot: Gaat u gerust aan het werk mijnheer Nicolaes. Mevrouw kan me ondertussen laten zien wat zich achter deze deuren bevindt!
- Geraldine: Natuurlijk, dat is de frigo *(opent de deur)*
- Poot: Gaat u voor! *(ze gaan samen de frigo binnen)*
- Francois: *(Als Poot de frigo binnen is doet hij een beweging alsof hij met een mes z'n keel doorsnijdt, in de richting van de frigo kijkend)*
- Carlo: *(plots enthousiast, terwijl hij naar de frigo wijst en dezelfde beweging herhaalt)* Is dat de vrouw die ik moet vermoorden? - "QUEST'E LA SIGNORA CHE DEVO UCCIDERE?"
- Francois: Ah, ge hebt ook al door dat het een rotwif is. Inderdaad Carlo. *(knikt)*
- Carlo: *(steekt z'n duim omhoog)* Begrepen! Wanneer moet ik het doen? *(wijst op z'n horloge)* - "CAPITO! QUANDO LO DEVO FARE?"
- Francois: Amai, gij zijt een ijverig manneke. Gij wilt al direkt aan de slag. Goed jong! Ge krijgt 10 op 10! *(toont 10 met z'n handen)*!
- Carlo: Begrepen! *(duim omhoog)* Om 10 u vanavond! Wat doe ik ondertussen? - "CAPITO! STASERA ALLE DIECI! NONOSTANTE COSA FACCIO ADESSO?"

- Geraldine: En dit is de diepvriezer. Maar pas op, de klink is er aan de binnenkant af. *(ze opent de deur en wil als eerste binnen gaan, maar ze bedenkt zich)* Na u, mevrouw!
- Poot: *(kijkt verwonderd en gaat als eerste binnen)*
- Francois: *(heeft ondertussen een hoop groenten uit de wasbak op tafel gelegd)* Je mag beginnen met de soep te maken! Juliënnesoep vandaag!
- Carlo: *(Kijkt niet begrijpend)* Wat moet ik met die groenten aanvangen? Ik kom hier toch niet om in de keuken te helpen! - *“COSA DEVO FARE CON QUESTI LEGUMI? MICA VENGO UA PER AIUTARE IN CUCINA!”*
- Poot: *(komt uit de diepvriezer, neemt papieren en zet zich in een hoek)* Doet u rustig verder mijnheer Nicolaes, ik kijk toe!
- Francois: Allee, gij doet precies dat ge't in Keulen hoort donderen! Hier doe uw chique vest uit en doe die schort aan. Komt gij altijd in kostuum werken?
- Carlo: Ik begrijp er niets van! Waarom moet ik nu die schort aandoen? *(trekt aarzelend schort aan)* - *“NON CI CAPISCO NIENTE! PERCHE MI DEVO METTERE QUEL GIEMBIULE?”*
- Poot: Zeker een nieuwe?
- Francois: En nu die groenten heel fijn snijden! *(doet snijbewegingen met hand)*
- Carlo: Nu moet ik die groenten toch niet snijden zeker! - *“ADESSO DEVO PURE TAGLIARE QUEI LEGUMI!”*
- Francois: Geraldine, ge hebt er verdomme de beste uitgehaald! *(neemt kwaad een mes en begint razendsnel, als een echte meesterkok de groenten heel fijn te snijden)* Voila, zo moet ge dat doen!
- Carlo: Ik begrijp er geen barst van, maar ik zal maar doen wat hij zegt. - *“NON CI CAPISCO PROPRIO NIENTE, PERO FARO QUELLO CHE LUI DICE!”* *(neemt het mes en begint zo onhandig te klungelen dat hij uiteindelijk in z'n vinger snijdt.)*
- Francois: *(woedend)* Geraldine, haalt'em hier weg voordat ik ongelukken bega!
- Carlo: *(slaat bleek uit en gilt)* AAAAAAHHHHH Ik kan niet tegen bloed! - *“IO NON SUPPORTO SANGUE!”*

Geraldine: Kom, Carlo ik zal dat eens verzorgen. Kom maar mee naar m'n kamer.

Carlo: *(bibberend)* Ik kan niet tegen bloed! - *"IO NON SUPPORTO SANGUE!"*

Poot: *(als beiden weg zijn)* Ah! Zo geraken ze hier hun vingertoppen kwijt! Ik heb voorlopig genoeg gezien mijnheer Nicolaes! *(schamper)* Of moet ik zeggen Nicholson? Uw keukenhulp lijkt zo uit een van uw films weg gelopen. Tot vanavond!

Francois: *(haalt over z'n toeren fles cognac uit, schenkt glas uit en drinkt dan uit fles)*

Ma: Aha! Mijnheer Nicolaes!

Francois: O nee! Nu die ook nog! Maar wacht eens! Als die Poot inspectrice is, wie ben jij dan in hemelsnaam?

Katrien: *(op uit het restaurant)* Wij moeten u iets bekennen mijnheer Francois.

Ma: Ik ben de moeder van Katrien en ik ben helemaal geen gezondheidsinspectrice.

Katrien: Geraldine heeft ne pik op mij. En daarom wilden wij haar eigenlijk eens op stang jagen.

Francois: *(er verschijnt een glimlach op z'n gelaat)* Daar zijn jullie wel in geslaagd! Maar nu zit ik wel met een chagrijnige Poot op m'n dak. Maar kom, dat is nog het minste van m'n problemen.

Ma: Luister mijnheer Francois, tegen die Poot vind ik wel een remedie. Het is mijn schuld dat ze zo chagrijnig is, dus is het maar normaal dat ik dat probleem van de baan help! Maar ik heb hier iets gevonden dat nog een ander probleem van de baan kan helpen.

Francois: Ik zie niet in hoe je die zou kunnen oplossen.

Ma: *(tot Katrien)* Als je me daarnet naar je kamer stuurde, nam ik per vergissing de laatste deur links i.p.v. rechts en ik kwam op een rommelkamer terecht. Ik was nog maar binnen of er kwam iemand aan. En ik kon me nog net verstoppen toen die barman binnenkwam met een doosje. Ik zag het hem verstoppen achter de wijzerplaat van een oude klok. Nieuwsgierig als ik ben kon ik niet nalaten te kijken wat hij had verstoppt. En toen vond ik dit! *(ze zet het doosje met de XTC-pillen op tafel)*

Francois: Een doosje Valium. Die kan ik gebruiken! *(neemt er vlug twee pillen uit en slikt ze ineens door met z'n cognac.)*

Ma: En dit *(legt de smartphone van Tom op tafel)!*

Katrien: De smartphone van Tom ! Met daarop de foto's!

Francois: *(vliegt op haar af en geeft haar drie dikke zoenen)* Mevrouw, hoe kan ik u bedanken!

Ma: Zeg maar Albertine!

Francois: Albertine! Je weet niet wat dit voor mij betekent! Ik sta voor eeuwig in het krijt bij u.

Ma: 't Is al lang goed. Nu ben ik weg voor iemand ons samen ziet. En zoals afgesproken! Laat die Poot maar aan mij over! Katrien, geef me straks die papieren die je van haar gepikt hebt. Ik heb een idee! Dag bolleke! *(geeft Katrien een zoen)*

Francois: Bolleke?

Katrien: Ma!

Francois: Vooruit Katrien! Ga maar terug aan het werk. Ik moet dringend nog een paar dingetjes doen! *(Hij steekt de pillen en de smartphone in z'n broekzak en wil lachend weg.)*

Geraldine: Jij bent plots zo goed gezind!

Francois: *(z'n gezicht vertrekt als hij Carlo ziet)* Probeer aan die akrobaat duidelijk te maken dat hij de soep nog moet maken. *(weg)*

Geraldine: *(fladdert hele tijd rond Carlo)* Weet je Carlo, ik vind Italiaanse mannen zo knap!

Carlo: Dat mens begint me op de zenuwen te werken! Als dat hier nog lang duurt stap ik het af. - *"QUESTA QUA MI FA VENERE I NERVI! QUANDO QUESTA DURA ANCOR UN PO, IO ME NE SCAPPO."*

Geraldine: *(wijst op de groenten)* Kom, maak nu de soep verder af. Ik zal je helpen!

Carlo: *(trekt boos z'n schort uit)* Ha, nee! Ik ben het beu! Ik ben hier gekomen om iemand van kant te maken, niet om groenten te snijden! - *"AH NO!*

MI SONO STUFFATO! SONO VENUTO QUA PER UCCIDERE QUALCUNO
NON PER TAGLIARE LA VERDURA! “

Geraldine: Ja maar, je moet nu niet boos worden!

Claudia: *(op uit restaurant)* Wat is hier aan de hand? Wat doet die kerel hier?

Geraldine: Dat is Carlo, onze nieuwe hulpkok, een Italiaan. Er is maar één probleem. Hij verstaat alleen Italiaans!

Claudia *(tot Carlo)* Wat is er aan de hand? - “*COSA SUCCEDE QUA?*”

Carlo: Eindelijk iemand die Italiaans spreekt! Ik ben Carlo Mozarella, Jean-Pierre heeft me gestuurd. Ik moest hier een vrouw vermoorden. -
“*FINALEMMENTO QUALCUNO CHE PARLA L'ITALIANO! IO SONO CARLO MOZARELLA. "JEAN-PIERRE" MI HA MANDATO. IO DOVEVO UCCIDERE UNA SIGNORA QUA!*”

Claudia: *(geschrokken)* De huurmoordenaar! Wat!! Kom jij van Jean-Pierre? Zij denkt dat jij de nieuwe hulpkok bent die ze verwachtte. Heb je niet naar Francois gevraagd? - “*COME! TU VIENI DA JEAN-PIERRE! LEI PENSA CHE TU SEI IL NUOVO AIUTO-CUOCO CHE LEI ASPETTAVOI. NON HAI CHIESTO PER FRANCOIS?*”

Carlo: Is dat die met z'n T-shirt van Jack Nicholson? - “*FRANCOIS? QUELLO CON LA MAGLIETTA DI JACK NICHOLSON?*” *(Carlo wijst naar de foto op het bureau, Geraldine ziet dat en gaat de foto's weer verwisselen)*

Claudia: Ja! - “*SI!*”

Carlo: Die liet me groenten snijden! - “*QUELLO LA, MI HA FATTO TAGLIARI LEGUMI!*”

Claudia: Stomme Jean- Pierre! Hij had moeten zeggen dat hij een Italiaan zou sturen! *(tegen Carlo)* Wacht! Ik haal Francois er bij! - “*ASPETTA! ADESSO MANDO FRANCOIS QUA!*”

(tot Geraldine) Haal mijnheer Francois even alsjeblieft!

Geraldine: Waar heb jij zo goed Italiaans geleerd?

Claudia: Ik ben Italiaanse! *(Geraldine weg)*

- Carlo: Zeg eens tegen dat lelijk spook dat ze uit mijn buurt moet blijven. Ik heb wel een betere smaak ... Zoals jij bijvoorbeeld! - *“DI UNA VOLTA A QUELLA BRUTTA PAPERA CHE NON DEVE VENIRE VICINO A ME. HO UN GUSTO MIGLIORE! COM A TE PER ESEMPIO!”*
- Claudia: *(slaat hem in z'n gezicht)* Niet zo vlug van stapel lopen kerel! - *“NON ANDARE TROPPO VELOCE SIGNORINO!”*
- Francois: Versta jij die kerel? Zeg hem dat hij wat harder mag werken voor zijn geld!
- Claudia: "Jack", dat is niet jouw hulpkok! Je hebt je vergist, dat is onze huurmoordenaar!
- Francois: *(slikt even en deinst terug)* O nee! Daar had ik niet meer aan gedacht. Ik hoopte dat hij niet zou komen.
- Claudia: We kunnen hem best zijn rol als hulpkok laten doorspelen. Dan koestert niemand argwaan! En als het restaurant sluit vannacht, maakt hij haar van kant.
- Francois: Ik voel me doodzenuwachtig met die kerel in mijn buurt. Moet het echt?
- Claudia: We hebben geen andere keuze! *(tot Carlo)* Je moet dat lelijk spook vermoorden. Vannacht! Tot zo lang moet je je rol van hulpkok blijven spelen! - *“DEVI UCCIDERE QUEL BRUTTO NOSTRO! STANOTTE! FINO QUEL MOMENTO LI, GIOCHI IL RUELE DI AIUTO-CUOCO!”*
- Carlo: O.K. Als het echt moet! *(doet z'n schort terug aan)* – *“VA BENE! QUAND E NECESSARIO, LO FACCIO.”*
- Claudia: Het moet! En doe een beetje je best! – *“E OBBLIGATO! E POI, FAI IL TUO DOVERE.”* *(tot Francois)* Wat moet hij doen?
- Francois: Eindelijk die Juliënnesoep afmaken!
- Claudia: Je moet die Juliënnesoep nog maken! – *“DEVI PREPARARE ANCORA QUELLA MINESTRA!”*
- Carlo: *(maakt kruisteken)* God sta me bij! *(Begint weer groenten te hakken dat de stukken in het rond vliegen.)* – *“MADRE MADONNA!”*

BLACK OUT en MUZIEK (facultatief) “Italianen” van Raymond van het Groenewoud

5° SCENE: ZELFDE DAG: VOORAVOND

(De kip staat in de oven en op het vuur staat een kom rijst en een kom currysaus)

Katrien: (Stelt haar smartphone in) ... voila, die staat klaar !

Ma: O.K. Ik hoop dat het lukt! Ben je zeker dat die Carlo het spelletje meespeelt?

Katrien: Ik weet niet waarom, maar Claudia moest heel hard lachen als ik haar ons plan vertelde. Maar ze zei wel drie keer dat ze het een schitterend idee vond en dat ze Carlo wel zou overtuigen om het spelletje mee te spelen.

Ma: Succes, bolleke!

Katrien: Ma! *(beiden af naar restaurant)*

Geraldine: *(op uit personeelsingang, heeft zich opgetut)* Carlo!, Carlo!

Carlo: Madame? – “SIGNORA?”

Geraldine: Ik wou weten hoe het met je vinger was, Carlo? *(toont vinger)*

Carlo: "vinger?", Ah, vinger! *(trekt flauw gezicht)* Doet nog veel pijn madam. of mag ik "Geraldina" zeggen? – “VINGER” AH DITO! FA MOLTO MALE ANCORA SIGNORA. O POSSO CHIAMAR TE "GERALDINA"?”

Geraldine: Och wat zegt hij dat mooi! "Geraldina"! Kom, zet u naast mij dat ik er eens naar kijk.*(wijst hem een stoel en gaat bij hem zitten)*

Carlo: *(als zij z'n handen aanraakt, neemt hij haar handen vast en trekt haar recht)* Geraldina, mijn liefde, laat mij u kussen! *(met dezelfde glimlach)* Ik hoop dat dat hier snel voorbij is! – “GERALDINA AMORE MIO! FAMMI HACIAR TI! SPERO CHE SARA FINITO SUBITO QUA!”

(met een sierlijke zwaai laat hij haar in z'n armen rusten. Ondertussen verschijnt Katrien met haar smartphone in de aanslag en net als hij zich bukt om haar te kussen stormt Tom binnen)

Tom: *(woedend)* Swaaaaa !!!!!

(Van consternatie laat Carlo, Geraldine vallen terwijl hij met een kreet een gevechtshouding aanneemt tegen de vermeende aanval. Katrien trekt haar foto te laat)

- Geraldine: *(woedend recht en geeft Carlo een klets in z'n gezicht)* Behandelen jullie altijd een vrouw op die manier? *(ziet dan Katrien met de smartphone en krijgt het opzet door)* Jou spreek ik nog! *(weg)*
- Carlo: *(tegen Tom)* Idioot, nu verknoei jij ons plan! Als je maar niet denkt dat ik nog een tweede keer die tang ga kussen! *(boos weg)* – “*STUPIDO ADESSO DISTUVOI IL NOSTRO PROGETTO! TU NON DEVI PENSARE CHE VADO HACIARE QUELLA STREGA UNA SECONDA VOLTA!*”
- Katrien: Stommerik! *(weg)*
- Tom: Wat hebben die allemaal?
- Claudia: Wat heeft al dat kabaal te betekenen?
- Tom *(onthutst)* Stel je voor, die Italiaan wou Geraldine kussen! Heeft die echt geen betere smaak? Nu, ik kwam blijkbaar niet op het gepaste moment binnen!
- Claudia: *(lachend)* Je hebt ongewild iemands plannetje gedwarsboomd!
- Tom: *(scherp)* Waar is mijn smartphone ?
- Claudia: Welke smartphone, Tom?
- Tom: Smerige teef!
- Claudia: Niet grof worden, Tom. Die "domme Swa" is blijkbaar toch niet zo dom! Vind je ook niet?
- Tom: *(heel nerveus)* Hoe kon ik zo stom zijn hem hier in huis te verbergen !
- Claudia: *(sarcastisch)* Wat blijft er van je mooie plannetjes over, Tom? Jij bent een verliezer en dat zal je altijd blijven!
- Tom: Zwijg!
- Claudia: Weg geld! Weg Claudia!
- Tom: *(agressief)* Denk maar niet dat ik je zomaar laat gaan!

Claudia: Hou op Tom! Dit heeft geen enkele zin!

Tom: *(begint haar naar de hoek vooraan te drijven)* Wat belet me om je hier ter plaatse te versieren?

Claudia: *(schrikt en probeert weg te geraken, maar Tom sluit haar in en komt steeds dichterbij)* Nee! Niet opnieuw!

Tom: Iedere keer als ik dat wil, Claudia! Telkens weer! Wat denk je dat "Jack" zal doen? Eén keer kan je jezelf er misschien uitpraten! Maar niet iedere keer opnieuw!

Francois: *(is verschrikkelijk nerveus en beweeglijk, raapt al z'n moed bij elkaar en slaat een bord kapot op Tom z'n hoofd)* Laat haar gerust, Tom

Claudia: "Domme" Swa, zei je toch? "Jack", je bent geniaal! *(loopt naar hem toe)*

Tom: *(krabbelt recht)* Dat neem ik niet! Ik sla je in elkaar, klootzak!

Francois: *(krijgt schrik, wil achter Claudia schuilen, maar als hij de minachtende blik in haar ogen ziet maakt hij zich stoer)* Nu niet! Vanavond, na sluitingstijd!

Tom: O.K.! *(Tom woedend weg)*

Claudia: "Jack", je bent een held!

Francois: *(angstig)* Denk je? Claudia, Geraldine is razend! Ze stormde daarnet mijn kamer binnen en raasde iets van een complot om haar te onterven en dat ik zomaar niet van haar zou af raken!...Ik begreep er niets van! *(is heel de tijd hypernerveus en beweeglijk)*

Claudia: Maar je bent zo nerveus, wat scheelt jou toch? Wees nu eens kalm!

Francois: Ik begrijp er zelf ook niets van. Ik heb daarnet nog twee Valium's genomen om te kalmeren, en ik word alsmaar zenuwachtiger.

Claudia: Twee Valium's? *(argwanend)*

Francois: Ja, kijk maar. *(haalt doosje boven)* En 't waren nog extra grote!

Claudia: O nee! *(bleekjes)*

- Francois: Ik loop morgen naar de apotheker om te reclameren. Daar moet toch iets mis mee zijn, denk je ook niet? *(steekt ze terug in zijn zak, terwijl Claudia een grijpende beweging doet en wil zeggen: "geef ze maar aan mij...)* Maar ondertussen begrijp ik nog steeds niet waarover Geraldine het daarnet had.
- Claudia: Katrien had het plan opgevat om haar met Carlo te compromiteren en daar foto's van te nemen. Ze kwam mij vragen om Carlo te overtuigen het spelletje mee te spelen. *(langs haar neus weg)* Die Katrien heeft precies wel een boontje voor jou! Ik vond het wel een grappig idee. We hadden die foto's nog kunnen gebruiken als motief voor de moord! Een passionele moord...Nu, het heeft me heel wat overtuigingskracht gekost om Carlo zo ver te krijgen dat hij Geraldine wou kussen. *(ondertussen doet ze pogingen om het flesje te pakken te krijgen)*
- Francois: Hoe is dat mogelijk?
- Claudia: Op het "moment suprême" kwam Tom onvoorzien binnen en viel alles in duigen.
- Carlo: Claudia, hier ben je! Die stomme barman heeft alles verknoeid. – *"CLAUDIA, QUA STAI! QUEL STUPIDO BARISTA HUA GUASTATO TUTTO!"*
- Claudia: Rustig maar! We zullen NU afspreken wanneer je haar van kant maakt! – *"PIANO, PIANO! ADESSO FACCIAMO L'APPUNTAMENTO QUANDO LA DEVI UCCIDERE!"* *(tegen Francois)"Jack"*, ik denk dat het nu wel duidelijk is dat we Geraldine moeten uitschakelen. Ze weet nu dat je van haar af wil. Ze zal van je leven een hel maken!
- Francois: *(zuchtend)*Ik zal wel niet anders kunnen zeker?
- Claudia: Nee "Jack!" *(kust hem)*. Wanneer moet hij het doen?
- Francois: Voor ze gaat slapen komt ze altijd nog even terug naar beneden om een glas melk te drinken. Als hij haar dan opwacht in de keuken.....
- Claudia: Na sluitingstijd, als iedereen naar boven is komt zij terug om een glas melk te drinken. Dan moet je het doen. – *"DOPO LA CHIUSURA, QUANDO TUTTI SE NE VANNO SOPRA, LEI RITORNA PER BERE UN BICCHIERE DI LATTE! IN QUEL MOMENTO CI, LO DEVI FARE!"*
- Carlo: O.K.! En m'n geld? – *"VA BENE! E I SOLDI?"*
- Claudia: En z'n geld?

- Francois: Ik zal het jou straks geven.
- Claudia: Kom het nadien op m'n kamer halen (*knipoog zonder dat Francois het ziet*) – “VIENI A PRENDERE I SOLDI NELLA MIA CAMERA”
- Carlo: Komt in orde, Schatje! (*brede glimlach*)- “BENISSIMO TESORA”
- Francois: (*argwanend*) Waarom lacht hij zo naar jou?
- Claudia: O! Hij is blij dat hij eindelijk tot aktie kan over gaan.
- Francois: (*niet overtuigd*) Van aktie gesproken! Straks gaat het restaurant open. Zie maar dat hij op post is in de keuken, of Geraldine zou wel eens argwaan kunnen krijgen!
- Carlo: Wat zei hij allemaal? – “COSA STAVA DICENDO LUI?”
- Claudia: Dat je om straks in de keuken moet meedraaien! – “CHE ALLE SEI DEVI LAVORARE IN CUCINA!”
- Carlo: O.K., maar ik sta niet in voor de gevolgen! – “VA BENE, MA IO NON CI STO PER LE CONSEGUENZE! “
- Francois: (*argwanend*) Wat zegt hij allemaal?
- Claudia: Dat hij niet in staat voor de gevolgen. (*tegen Carlo*) En laat niet zo merken dat je op me geilt als hij in de buurt is. (*terwijl ze met Carlo weg gaat*) – “E NON FAR VEDERE CHE HAI VOGLIA DI ME QUANDO LUI E VIANO!”
- Francois: Ik vertrouw die kerel niet! (*wil weg gaan, ziet weer de foto van Geraldine op het bureau staan en woest gaat hij hem veranderen*)
- Carla: (*de lang verwachte keukenhulp komt eindelijk opdagen*) Goeie middag, ik had graag meneer ...Nicolaes gesproken (*leest af van een briefje*)
- Francois: (*vliegt uit*) Je gaat me toch niet vertellen dat jij ook van de gezondheidsinspectie bent.
- Carla: Excuseer? Ik ben Carla De Boer en ik ben gezonden door Het uitzendkantoor. Naar 't schijnt hebben ze hier dringend een hulpkok nodig. En met wie heb ik de eer?

Francois: Hulpkok??? Dat ontbreekt er nog aan! We hebben niemand meer nodig. We hebben al een andere hulpkok. Goeie dag nog en tot ziens! *(wil haar buiten duwen)*

Carla: Kan ik nu eindelijk meneer Nicolaes spreken?

Francois: *(nu hypernerveus)* Eh, dat ben ik. We hebben echt niemand meer nodig, ik zweer het je. Wil je nu alsjeblieft weggaan? *(kijkt nerveus achterom terwijl hij haar probeert buiten te duwen)*

Carla: *(geeft geen krimp en gaat zitten)* Luister eens hier meneer Nicolaes. Ik moest van het interimbureau alles laten vallen en onmiddellijk naar hier komen. Dat heb ik gedaan en nu laat ik me niet zomaar terugsturen.

Francois: Ik zal je betalen! Ik betaal je een hele week, maar ga nu alsjeblieft weg.

Carla: Geen sprake van! Ik zit al een eeuwigheid te wachten om aan de slag te kunnen in een "klasse"restaurant, enfin dat zei Het uitzendkantoor toch, en nu ik de kans heb laat ik die niet voorbij gaan.

Francois: *(De wanhoop nabij)* Ok! Goed! Je mag beginnen! Vandaag heb je vrijaf. Ga maar naar huis!

Carla: Naar huis? Maar....*(staat aarzelend op)* En morgen kom ik terug?

Francois: *(Haalt 100 € uit z'n portefeuille)* En hier is al een voorschot op je vakantiegeld! En maak nu dat je weg komt!

Carla: Maar....*(totaal verbouwereerd)*

Francois: *(op dat ogenblik komen Tom en Geraldine binnen en wordt hij heel ongeduldig)* En maak nu dat je wegkomt of ik laat mijn honden los! Twee Pitt-bull's! *(hij duwt de totaal onthutste Carla vlug buiten)*

Geraldine: Wie was dat nu weer?

Francois: Geloof het of niet, maar nog een die beweerde dat ze van de gezondheidsinspectie was! *(wil vlug af, maar ziet de handtas van Carla nog aan de stoel hangen, gaat er vlug heen, hangt ze om en wilweggaan)*

Geraldine: Sinds wanneer draag jij een handtas?

Francois: *(immiteert een vrouw)* Ik vind dat tegenwoordig fantastisch! *(vlug weg)*

- Geraldine *(draait haar hoofd weg als hij passeert, bitter, ziet weer de foto van Nicholson en wisselt hem)* Ik heb altijd gehoopt dat Francois toch iets voor mij zou voelen. Maar het enige waar hij tot nu toe op verliefd is geweest, is z'n restaurant! En nu die Claudia geld heeft geroken laat hij z'n hoofd door haar op hol brengen!
- Tom: *(zuchtend)* Ik had het jou meteen moeten vertellen van die foto's.
- Geraldine: Dat was inderdaad niet erg slim! Maar misschien is het nog niet te laat. Misschien heeft hij jouw smartphone nog niet vernietigd en voorlopig in z'n kluis gestoken.
- Tom: Waar is die kluis?
- Geraldine: Op z'n kamer! En hij houdt de sleutel steeds op zak. Vannacht als hij slaapt moeten we proberen. We spreken hier af als iedereen naar boven is. Je weet dat ik steeds terug naar beneden kom om een glas melk te drinken. Zorg dat je dan hier bent.
- Katrien: *(komt snel binnen vanuit het restaurant, schrikt als ze Tom en Geraldine ziet en wil snel doorlopen)*
- Geraldine: *(scherp)* Katrien! Hier! *(Tom verdwijnt)*
- Katrien: Madam *(arrogant en ondertussen bellen blazend met haar kauwgum)?*
- Geraldine: Wat had dat te betekenen, daarnet?
- Katrien: *(onschuldig)* Hoe bedoelt ge?
- Geraldine: Ik heb al van meet af aan een hekel aan jou! Maar nu ben je te ver gegaan. Jij hebt je niet met andermans zaken te bemoeien! Klein serpent!
- Katrien: *(zwijgt halsstarrig en kijkt haar arrogant aan)*
- Geraldine: Van nu af aan maak ik je het leven zo onmogelijk dat je zal smeken om te mogen weggaan! En als ik met Francois getrouwd ben *(lacht schamper)* dan vlieg je aan de deur. Als je dan nog hier bent tenminste. *(hooghartig weg)*

- Katrien: *(tegen Swa die net binnenkomt en de kom soep op het vuur zet en het vuur opzet)* Meneer Francois, die klanten die gisteren gereserveerd hebben voor tafel 8 zijn hier. Ze zijn wel gehaast zeggen ze.
- Francois: *(Terwijl hij het bestelbriefje van het prikbord neemt)* Dat was tweemaal kip -curry. De kip is bijna klaar, de rijst en de curry nog even afwerken, *(terwijl hij het vuur aanzet, tegen Claudia, die met Carlo binnenkomt)* Zeg hem eens dat hij de soep verder opwarmt en hou jij die potten hier in het oog. *(Tegen Tom die net binnenkomt)* Vraag jij eens aan tafel 8 wat ze willen drinken? *(Gaat dan de frigo binnen)*
- Claudia: Maak de soep eens verder af Carlo! – *“DEVI PREPARARE QUELLA MINESTRA!”* *(Zuchtend begint Carlo in de soep te roeren, neemt dan het zoutvat en doet een fikse schep zout in de soep)*
- Francois: *(komt uit de frigo met een karton eieren)* Claudia, zeg eens tegen Carlo dat hij eiwit van vier eieren moet kloppen.
- Claudia: *(terwijl ze hem de klopper en een kom geeft)* Carlo, klop nu het eiwit van vier eieren! – *“CARLO, DEVI SBATTERE IL BIANCO DI QUATRO UOVE!”*
- Carlo: *(kwaad)* Die mislukte Nicholson begint op m'n zenuwen te werken – *“QUEL CORNUTO DI NICHOLSON A FAR MI VENIRE I NERVI!”*
- Francois: Heeft hij al zout in de soep gedaan?
- Claudia: Heb je al zout in de soep gedaan? – *“HAI GIA MESSO SALE NELLA ZUPPA?”*
- Carlo: *(met een boosaardige glimlach)* Nee. – *“NO!”*
- Francois *(zuchtend doet hij nog een schep zout in de soep)* Ik moet hier ook alles zelf doen.
- Poot: Goede avond iedereen! *(met een chagrijnige glimlach)*
- Francois: O nee!
- Poot: Doet u vooral rustig verder! *(zet zich in een hoek met een notaboek, kijkt rond en schrijft af en toe iets op)*
- Carlo: *(kijkt op z'n horloge en doet teken naar Francois)* Moet ik die om 10 uur nog kapot maken? *(hij doet de beweging iemand met een mes de keel over te snijden, wijst op z'n horloge en toont 10 vingers)* – *“LA DEVO UCCIDERE ALLE DIECI?”*

- Francois: *(Francois frons de wenkbrauwen, begrijpt niet wat hij bedoelt en dan tegen Claudia die net terug binnenkomt) Vraag eens wat hij bedoelt.*
- Claudia: *(Wat is er?) – “CHE C'E?”*
- Carlo: *(Moet ik die vrouw die net is binnengekomen om 10u nog van kant maken?) – “DEVO ANCORA UCCIDERE QUELLA SIGNORA CHE GIUSTO ALLE DIECI E ARRIVATA?”*
- Claudia: *(Schrikt en dan tegen Francois, zo dat Poot het niet hoort) Heb jij aan Carlo gevraagd om Poot om 10 uur om zeep te helpen?*
- Francois: *Ik??? Is hij gek? Eén lijk is al meer dan genoeg!*
- Claudia: *Nee! Nee! Dat is een vergissing! – “NO! NO! QUEST'E UNO SBAGLIO.”*
- Francois: *(neemt de kom waarin Carlo aan het kloppen was, wanhopig) Bekijk dat eens! Wat moet dat voorstellen? Ik kan opnieuw beginnen. Zeg hem dat hij de kippen uit de oven haalt en in stukken snijdt. Misschien kan hij dat wel.*
- Claudia: *Haal de kippen uit de oven en snij ze in stukken! – “TOGLI LE GALLINE DEL FORNO E TAGLI IN PEZZI!”*
- Carlo: *Aha! Vlees snijden! Mijn specialiteit! (Hij haalt de kippen uit de oven, neemt z'n koffer et messen, haalt er een paar uit en snijdt de kippen, spectaculair en met grote bewegingen in een oogwenk perfect in stukken, tot grote verbazing van François.) – “AHHA, TAGLIARE CARNE! LA MIA SPEZIALITA!”*
- Claudia: *(Cynisch tegen Francois) In vlees snijden, zijn specialiteit.*
- Geraldine: *Francois, die kerel van gisteren die niet wou betalen is hier terug. Hij beweert dat z'n portefeuille hier verdwenen is en dat hij bijgevolg niet kan betalen. En uiteraard dreigt hij er mee ruchtbaarheid aan de zaak te geven en de politie in te schakelen.*
- Francois: *(kwaad) Weer een die gratis probeert te eten! Maar wacht eens!...(er verschijnt een venijnige glimlach op z'n gelaat) Claudia, stuur Carlo eens naar het restaurant. Zeg hem dat ze niet willen betalen.*
- Claudia: *(terwijl ze met Carlo weggaat) Er zijn klanten die niet willen betalen. – “CI SONO CLIENTI CHE NON VOGLIANO PAGARE!”*

Carlo: VA BENE! TAGLIARE CARNE!

Ma: Goede avond iedereen! (*knipoogt naar Francois*)

Geraldine: Maar, maar...

Ma: Is er iets, mevrouw?

Geraldine: (*venijnig*) Kan u zich legitimeren mevrouw Struyf? We hebben hier net toevallig nog iemand van de gezondheidsinspectie.

Poot: Bent u die persoon die zich daarvoor uitgaf? Ik zou ook graag uw papieren zien, mevrouwStruyf, zei u? (*tegen Geraldine*)

Ma: (*Laat de brief zien die Katrien gepikt heeft.*)

Poot: (*bleek*) Hoe komt u aan die brief?

Geraldine: Maar, wie is hier nu de echte inspectrice?

Poot: Ik kan me niet herinneren u ooit te hebben gezien! Kan u mij uw legitimatie van het ministerie laten zien?

Ma: (*tegen Geraldine*) Kan u ons even alleen laten? (*gaat dan kordaat vooraan in een hoek*) Poot! Hier!

Poot: Maar...

Ma: Hier, zeg ik of er zwaait wat!

Poot: (*in de war*) Wat heeft dat allemaal te betekenen?

(*terwijl in de keuken de activiteiten doorgaan ontspint zich vooraan een dialoog, met gedempte stem, tussen Poot en Ma*)

Ma: (*autoritair*) Mevrouw Poot! Weet u dat ik u op staande voet kan laten schorsen?

Poot: (*angstig*) Maar wie bent u toch?

Ma: Ik ben controleur van onze eigen inspectiedienst mevrouw Poot! En zoals u "misschien" kan begrijpen is het in deze functie van het grootste belang

dat niemand mij kent! (*Poot krijgt het nu "warm"*) En nu verplicht u mij door uw amateuristisch gedrag mij kenbaar te maken!

Poot: (*in paniek*) Excuseer mevrouw Struyf, maar ik wist echt niet dat...

Ma: Zwijg! Hoe kan u mij verklaren dat ik uw papieren heb?

Poot: (*totaal ontredderd*) Ik weet het niet! Ik....

Ma: Dit getuigt van totaal onprofessioneel gedrag! Ik kan u verzekeren dat hierover een gepeperd rapport zal volgen!

Poot: (*verslagen*) Ja, mevrouw.

Ma: Tenzij...

Poot: (*hoopvol*) Tenzij?

Ma: Luister! Ik ben een veel belangrijker zaak op het spoor! Een zaak van zwendel met vlees!

Poot: Zwendel!!!

Ma: Sssttt! Niet zo luid! Ja, en die vrouw hier, Geraldine of zoiets, is volgens mij de draaischijf! Is u bij haar nog niets speciaal opgevallen?

Poot: Ja, ik vindt dat ze wel erg zenuwachtig is!

Ma: Zie je wel! Ze doet erg verdacht, vind ik. Vooral als ze in de buurt van de diepvriezer komt. Ik denk dat we die eens aan een nader onderzoek moeten onderwerpen!

Poot: Oh! De diepvriezer! Deze morgen deed ze zo raar als ik met haar de diepvriezer wou controleren! U hebt gelijk!

Ma: Mevrouw Poot! Ik zie dat ik me in u vergist heb! U hebt dit zeer goed opgemerkt! Ik denk dat ik dat rapport maar zal vergeten!

Poot: (*nu zeer enthousiast*) Dank u! Wat kunnen we nu doen?

Ma: (*samenzweerderig*) Ik heb van dat meisje van de afwas gehoord dat die Geraldine iedere avond als iedereen slaapt terug naar de keuken komt! ..Zogezegd om een glas melk te drinken! Vindt u dat niet eigenaardig?

- Poot: Hoogst eigenaardig!
- Ma: Zorg dat je je vanavond ergens verstoppt als ze het restaurant sluiten. We zullen haar opwachten als ze terug naar beneden komt! (*Ma en Poot fluisteren nu, regelmatig naar Geraldine kijkend, druk gesticulerend met elkaar*)
- Claudia: (*komt, gevolgd door een breedlachende Carlo, met een briefje van 500 € zwaaiend de keuken binnen.*) De overschot mochten we houden!
- Francois: (*ongelovig*) Hoe heeft hij dat voor mekaar gekregen?
- Claudia: Hij heeft die brave meneer vriendelijk naar het toilet meegenomen. Als ze terug kwamen was hij zo mak als een lammetje! En zo wit ook!
- Francois: (*enthousiast*) Zeg zouden we hem niet vast in dienst kunnen nemen? Hij begint me meer en meer te bevallen.
- Claudia: (*Terwijl ze weg gaat met de borden kip curry*) Dat lijkt me geen slecht idee.
- Poot: Meneer Nicolaes! Mevrouw Struyf en ik zouden graag nog iets eten. Een bordje soep, als dat kan. Hier in de keuken!
- Francois: Maar natuurlijk, dames! Katrien, wil jij even de tafel dekken!
- Ma: En als mevrouw ons zou willen bedienen....
- Geraldine: Ja maar, ik moet net voor tafel 7...
- Francois: Geraldine!! Soep voor de dames (*terwijl hij twee stoelen bijzet*)
- Ma: Ik hoop dat de bediening wat vlotter verloopt dan gisteren!
- Poot: Kan ik er ook een stukje brood bij krijgen alsjeblieft? (*tegen Geraldine die aan het uitscheppen is.*)
- Geraldine: (*kijkt argwanend naar Katrien*) Neem jij maar het brood! Ik laat mijn soep niet meer alleen in jouw buurt! (*ze gaat nu zenuwachtig met de twee borden naar Poot en Ma*) Alsjeblieft, verse Juliënnesoep!
- Poot en Ma: (*nemen alle twee een gelijktijdig een schep soep*) Bwaaah !!!!

BLACK OUT en MUZIEK (facultatief) “Un peu de poivre, un peu de sel” van Tonia

6° SCENE: DE ZELFDE NACHT: NA SLUITINGSTIJD

(als het doek opengaat is de scene donker en horen we suggestief gehijg. Dan komt Geraldine binnen en doet het licht aan. Nu zien we ook Tom die aan het pompen is en het gehijg blijkt te produceren.)

Geraldine: Ah, ben jij het! Ik vroeg me al af wat hier gaande was!

Tom: Je moet er iets voor over hebben om er zo goed uit te zien als ik.

Geraldine: *(schamper)* Je succes begint anders wel te tanen! Claudia heeft je laten vallen en Katrien moet ook niets van je hebben.

Tom: *(nijdig)* Een paar nullen meer op m'n bankrekening zouden m'n succes inderdaad alleen maar goed doen.

Geraldine: *(houtain)* En waar zou jij dat geld wel moeten halen? Wat je hier teveel hebt *(wijst op z'n spieren)*, heb je daar te kort *(wijst op z'n hoofd)*.

Tom: Bij jou!

Geraldine: Bij mij?

Tom: Ja! Je hebt me nog niet verteld wat ik aan jouw karweitje kan verdienen.

Geraldine: Wat zou je denken van 1000 €.

Tom: *(schamper lachend)* Doe het dan maar zelf, ik ga slapen.

Geraldine: 2000 !

Tom: 20.000 en geen Eurocent minder!

Geraldine: Ben je gek!..Gewoon om die smartphone uit de kluis te halen?

Tom: Ten eerste heb ik ervoor gezorgd dat die foto's er zijn. En ten tweede, als het zo eenvoudig is om hem uit de kluis te halen, waarom doe je het dan niet zelf? Heb je er al aan gedacht dat Swa wakker kan worden en dat ik dan met geweld de sleutel moet in handen krijgen?

Geraldine: Je bent een schoft!

- Tom: Slaapt Swa al?
- Geraldine: Daarnet nog niet. Hij is precies verschrikkelijk nerveus. Ik zal even gaan kijken.
- (Tom loopt nu nerveus rond in de keuken, opent de frigodeur uit verveling, sluit ze weer, opent dan de deur van de diepvriezer, steekt z'n hoofd naar binnen als plots het licht uitgaat. We zien nu enkel Tom in het licht, van de diepvriezer, staan. Geschrokken gaat hij snel de diepvriezer binnen en trekt de deur op een kier. Nu komt Carlo met het licht van een zaklantaarn binnen. Hij gaat resoluut naar de deur van de diepvriezer en duwt die dicht.)*
- Carlo: *(met een vuile glimlach)* Pottekijkers kan ik niet gebruiken. *(denkt even na en gaat zich dan achter de bar verstoppen).* – “NON HO BISOGNO DI BARISTA!”
- Geraldine: *(komt binnen en steekt verwonderd het licht aan)* Tom?...Tom, waar ben je? *(ze werpt een blik in het restaurant, kijkt even over de bar en draait zich verwonderd maar blijft met de rug tegen de bar staan. Op dat moment komt Carlo dreigend recht, met een snoer in z'n handen om haar te wurgen, maar net als hij het touw over haar hoofd wil halen doet zij een stap vooruit en duikt Carlo onmiddellijk weer onder.)* Tom! Waar zit je verdomme? *(nu gaat ze naar de frigo en kijkt er in en wil vervolgens de diepvriezer openen, maar de klink blokkeert of valt er af.)* Hoe dikwijls heb ik Francois nu al gevraagd om die te herstellen? *(Terwijl Geraldine nu probeert de deur open te krijgen komt Carlo te voorschijn met een groot mes en gaat heel stil richting Geraldine tot plots het licht weer uitgaat. Geraldine gilt het uit en het licht gaat weer aan. Claudia staat in de deuropening en Carlo zit weggedoken achter het fornuis.)*
- Claudia: Leef....eh slaap jij nog niet?
- Geraldine: Dat zijn jouw zaken niet! *(gaat haastig weg)*
- Claudia: *(kwaad)* Carlo! Waar ben je verdomme?
- Carlo: *(recht)* Verdomme! Je hebt alles verknoeid! *(plant het mes met een zwaai in het tafelblad.)* – “PORCA PUTANA! HAI GUASTATO TUTTO!”
- Claudia: Ze had allang dood moeten zijn. Waarom wacht je zolang? – “DOVERA ESSERE MORTA GIA DA MOLTO TEMPO! PERCHE ASPETTI COSI TANTO?”

Carlo Ik ga wel naar haar kamer (*wijst naar boven*). ...Maar eerst wil ik jou! (*met een begerige blik in z'n ogen gaat hij naar haar toe*) – “ME NE VADO ALLA SUA CAMERA, NON TI PROCCUPARE! MA PRIMO VOGLIO TE!”

Claudia: Carlo! Nu niet! – “CARLO! NO!”

Carlo: (*Carlo kust haar hartstochtelijk! Eerst strubbelt ze tegen, maar al vlug kust ze even hartstochtelijk mee. Dan beginnen ze zich alle twee uit te kleden en net als Carlo z'n broek laat zakken, gaat de deur op een kier en horen we Francois gedempt roepen.*)

Francois: Claudia?

Claudia: Shit! Swa! (*Carlo laat zich vliegensvlug zakken terwijl Francois binnenkomt. Claudia gaat, half ontkleed, vliegensvlug op Francois toe zodat hij Carlo niet zou zien. Die kijkt vertwijfeld rond, ziet dan de deur van de oven, opent die, kruipt in de oven en sluit de deur.*)

Francois: Claudia, wat doe jij hier en....

Claudia: Oh jack! Ik smacht naar jou! (*ze omhelst hem en draait hem zo dat hij met z'n rug naar het fornuis staat.*)

Francois: (*verrukt*) Eindelijk!! Claudia! Ik wil eindelijk afmaken waar we al drie keer aan begonnen zijn!

Claudia: Kom, Jack dan gaan we naar m'n kamer!

Francois: Nee, ik wil het op de keukentafel doen. Daar wordt ik zo wild van!

Claudia: Nee, toe kom! Laat ons naar mijn bed gaan. De tafel is zo koud.

Francois: Dan steek ik de oven aan. Dan wordt het keukenblad lichtjes warm!. (*trekt zich los van Claudia en zet de oven op Maximum.*)

Claudia: (*dacht dat Carlo zou ontdekt worden, want zij heeft niet gezien dat hij in de oven is gekropen. Opgelucht dat Carlo weg is verandert ze nu van onderwerp want ze wil helemaal niet met Francois vrijen.*) Geraldine! Ze leeft nog!

Francois: Verdomme! Da's waar ook. Dat was ik al bijna vergeten! Waar zit die Italiaan verdomme?

Claudia: Ik heb hem nergens gezien! Ik zal hem gaan zoeken! Hoe jammer toch Jack! Nu kunnen we het weer niet afmaken. Stel dat Geraldine weer binnenkomt.

Francois: *(wil absoluut met Claudia vrijen)* En dan! Straks is ze toch dood! *(hij begint nu bloem op tafel uit te strooien)* Kijk, het mes staat al klaar.*(wil het er uit trekken, maar dat lukt hem niet.)*

Claudia: Nee, Jack. Nu niet.

Francois: *(is niet te houden en duwt Claudia op de tafel. Op dat moment gaat de oven hevig rokend open en komt een furieus vloekende Carlo er uit)*

Carlo: Vloekt *(langs restaurant loopt hij naar buiten)* – “PORCA MISERIA! MADRE MADONNA! MADONNA MIA!”

Claudia: Carlo?!

Francois: Wat deed die in de oven?

Claudia: *(terwijl ze zich fatsoeneert)* Ik moet hem terughalen. Anders krijgen we Geraldine nooit dood! *(loopt Carlo achterna)*

Francois: Awel merci! Hier sta ik weer schoon! Nu moet die stomme Italiaan het spel verbrodden.*(Ziet weer de foto van Geraldine, zet zijn foto in de plaats en steekt de foto van Geraldine in de vuilbak. Dan gaat hij zuchtend weg)* Ik vraag mij af of het mij ooit wel zal lukken!

(nu blijft het even stil, tot we plots het hoofd van Ma over de klapdeur zien komen. Ze kijkt even rond en komt dan, gevolgd door Poot, voorzichtig binnen.)

Ma: Het is hier verdorie nog drukker dan overdag.

Poot: Ik vraag me af wat hier allemaal gaande is? Licht aan, licht uit, gehijg, geschreeuw, zaklantaarns, die Italiaan die kermend naar buiten loopt en dan die dienstster daar achteraan.

Ma: Een ding is zeker. Hier is iets niet pluis! Laten we die diepvriezer eens van nabij bekijken!

Poot: De klink is eraf.

Ma: Wacht, laat mij eens proberen. *(na wat gemanipuleer krijgt ze de klink gerepareerd, opent ze de deur, schrikt als ze Tom ziet en gooit vliegensvlug weer dicht.)*

Poot: Wat is er?

Ma: Bingo! Mevrouw Poot, u zal uw ogen niet kunnen geloven als u in de diepvriezer kijkt.

Poot: *(opgewonden)* Wat? Wat is er dan?

Ma: Kijk zelf! *(gaat een stap achteruit)*

Poot: *(opent voorzichtig de diepvriezer en is stomverbaasd als ze Tom ziet)*
Maar...

Ma: *(Duwt Poot snel naar binnen en sluit de deur)* Neem vooral rustig de tijd om alles te onderzoeken, juffrouw Poot! *(lacht luidop)*

Katrien: *(komt ook uit het restaurant)* Yes! En wat nu?

Ma: Ik heb hier het beoordelingsformulier van haar inspectiebezoek. Ik heb natuurlijk alles uitermate positief ingevuld. Het enige wat nog ontbreekt is haar handtekening.

Katrien: Ik heb zo een vermoeden dat ze na een kwartiertje aan - 22 °C maar al te graag zal tekenen.

Ma: Wat ik niet begrijp is wat Tom in die diepvriezer doet?

Katrien: Zit Tom in de diepvriezer?!

Ma: Ja! En hij moet daar al een tijdje zitten. Want hij zit daar te bibberen als een juffershondje.

Katrien: Ik vraag me af hoe hij daar terecht komt? Laat hem nog maar wat zitten. Ik heb nog een eitje met hem te pellen.

Ma: We zullen ons eerst met onze allerliefste Helga bezighouden. Die zal wel op haar poot spelen.

Katrien: Nu, ze heeft geen poot om op te staan!

Ma: Straks komt ze met hangende pootjes naar buiten!

Katrien: *(ze gieren nu allebei van het lachen)* Foei, Ma!
(Ma haalt nu een stevige spie uit haar handtas, steekt die onder de deur en opent ze op een kier.)

Poot: *(regelmatig hoestend en snuitend)* Mevrouw Struyf, wat heeft dat te betekenen? Laat mij hier onmiddellijk uit!

Ma: Niet voordat je dit papier getekend hebt! *(steekt het formulier door de kier)*

Tom: *(met verschrikkelijk bibberende neusklank)* Mevrouw Struyf, kan u mij er dan misschien uit laten? Ik heb het zo koud.

Katrien: Blijft gij nog maar efkens zitten!

Poot: Dat is chantage! Dat neem ik niet! Laat me er uit!

Ma: Binnen een kwartiertje zie je er uit als die mooie jongen bij jou.

Poot: Alsjeblieft, laat me eruit! Ik heb het zo koud!

Katrien: Tekenen!

Poot: Nee!

Katrien: O.K.! *(slaat de deur weer dicht)*, Wat als ze niet wil tekenen?

Ma: Wees maar gerust.

Francois: Wat zijn jullie hier aan het uitvoeren ?

Ma: We zijn juffrouw Poot aan het overtuigen een goed rapport te maken voor de "Comme chez Swa".

Katrien: De deliberatie is bezig.

Francois: Waar is ze eigenlijk.

Ma: In de diepvriezer!

Francois: De diepvriezer?!

Katrien: Ze wou het hoofd koel houden!

Katrien: We zullen eens horen. *(opent terug de diepvriezer op een kier)* En wat zal het zijn?

Poot: *(steekt het formulier door de kier)*

Katrien: De witte vlag!

Ma: *(kijkt na of het goed getekend is)* O.K.! Laat ze er maar uit.

Katrien: *(Opent de deur zo dat Poot er net door kan)* Jij nog niet! *(sluit ze vliemensvlug als Tom ook naar buiten wil)*

Ma: Goeie avond juffrouw Poot en tot ziens! *(Poot druipt belabberd af.)* Alsjeblieft! *(geeft het rapport aan Swa)*

Francois: *(terwijl hij het vlug overloopt)* Schitterend! Mijn "Comme chez Swa"! *(geeft Ma en Katrien een klinkende zoen)* Bedankt! Dat is toch al één zorg minder!

Ma: En nu ga ik naar huis! Nu kan ik met een gerust gemoed gaan slapen.

Katrien: Wacht, Ma! Uwe handtas ligt nog boven. Ik ga ze even halen.

Ma: Ik ga nog even met je mee.

Francois: Dat steek ik best in m'n kluis! *(maakt aanstalten om naar boven te gaan)* Maar, eerst wil ik hier eens kijken. *(gaat naar de diepvriezer)* Katrien gaf daarnet de indruk dat er nog iemand in die diepvriezer zat. *(opent de deur)* Tom!!!

Tom: *(komt blauw van de kou en verschrikkelijk bibberend en wankelend naar buiten)* S S S w w a a. K K ouou d d.

Francois: *(eerst verbaasd en krijgt dan een brede glimlach op het gelaat)* Wel, wel, wel! Wie we hier hebben! Mister Macho!

Tom: S S S w w a a. K K K ouou d d.

Francois: *(nu begint Francois heel stoer en uitdagend te doen tegen de hulpeloos bibberende Tom)* Ik begon me al af te vragen waar je bleef! Ik dacht al dat je schrik had! Je was onze afspraak toch niet vergeten he? Je zou me toch in elkaar slaan! Vanavond! Na sluitingstijd!

Tom: S S S w w a a. K K K ouou d d.

Francois: Ik ben er klaar voor! *(trekt z'n T-shirt uit zodat hij in z'n onderhemd, met net als op z'n T-shirt een foto van Nicholson afgedrukt, komt te staan)* Komaan laat zien wat je kunt! *(begint nu à la Mohammed Ali rond z'n tegenstander te dansen en lichte plaagstoten uit te delen)*. "Klootzak!" was het toch dat je zei hé?

Tom: *(probeert zich onhandig wat te verweren, maar is machteloos)*
S S S S w w a a!

Francois: Hier heb je een klootzak! En nog een! En nog een! *(geeft Tom nu een reeks stoten op z'n kin waarna die knock-out ineens zakt. Zet z'n voet op Tom en met z'n armen in de lucht)* I am the greatest!

Geraldine: *(heeft Tom zien neergaan)* En dat durft 10.000.000 vragen. Terwijl ik alles zelf moet doen.

Francois: Wat doe jij hier nog? Je had al lang do....

Geraldine: Ben jij niet wat te oud om zo stoer te doen?

Francois: Bemoei je met je eigen zaken.

Geraldine: Als ik jou was zou ik maar wat minder hoog van de toren blazen! *(ze laat ostentatief de smartphone met de foto van de kussende Swa en Claudia zien)*.

Francois: Verdomme! De smartphone! Jij hebt in mijn kluis gezeten!

Geraldine: Je moet maar niet zo dom zijn de sleutel op je nachtkastje te laten liggen!

Francois: Geef die smartphone terug! *(woedend wil hij haar te lijf gaan)*

Geraldine: *(ze grijpt het mes van de tafel)* Stop! Er valt te onderhandelen.

Francois: *(deinst terug)* Wat bedoel je?

Geraldine: Je kan hem kopen!

Francois: Wat wil je? Eén miljoen? Ik geef je Eén miljoen. En dan verklaar je aan de notaris dat je niet met mij wil trouwen.

Geraldine: Vijf miljoen!

Francois: Vijf...? Ben je gek!

Geraldine: Ik wil een levensstandaard gelijkwaardig aan mijn afkomst! Vijf miljoen en geen Euro minder! Ik ben eens benieuwd of jouw Claudia dan nog zo gek zal zijn van jou?

Francois: Laat Claudia hier buiten!....En de "Comme chez Swa?"

Geraldine: In je restaurant mag je blijven werken...voor mij!

Francois: *(grijpt zich vertwijfeld naar de haren)* Nee, nee, nee, nee! *(op dat moment komen Ma en Katrien terug binnen zonder dat ze worden opgemerkt)*

Geraldine: Er is nog een andere mogelijkheid, Francois! *(ze wordt nu poeslief)* Alles gebeurt gewoon zoals het voorzien is. Je trouwt met mij! Je zal wel zien dat ik ook m'n charmes heb. En dan verkopen we het restaurant en dan kopen we een chicque villa en...

Francois: Ik val nog liever dood!

Geraldine: Dan zal je bloeden! De laatste Eurocent haal ik er uit! Je zal op je knieën kruipen voor mij!

Katrien: *(wordt zichtbaar kwaad, neemt een pan en slaat er Geraldine mee op het hoofd zodat ook die bewusteloos ineenzakt)*

Ma *(ziet dan Tom bijkomen en geeft hem ook een tik met een pan)* Blijf jij ook nog maar wat liggen!

Francois: Katrien!

Katrien: Hoe kan die zo hatelijk zijn?

Ma: Dat zijn precies jouw twee beste vriendjes niet! *(tegen Katrien).*

Francois: *(perplex)* Mevrouw Struyf...Ik, ik sta voor eeuwig in de schuld bij jullie! *(dolgelukkig)* en dit *(neemt de smartphone)* maak ik kapot ! *(Neemt een deegrol en timmert er wild mee op de smartphone, die in stukken uiteen vliegt !)*

Ma: Van foto's gesproken! Dat brengt me op een idee! Als zij jou kan chanteren met compromiterende foto's, dan kunnen wij dat toch zeker ook met haar!

Katrien: Hoe bedoel je?

Ma: Jij hebt een smartphone en ik heb er ook een! Daar heb je Geraldine en hier heb je Tom! Hoe lang duurt het voor je die twee in een compromiterende houding hebt?

Francois: Katrien! Uw moeder is een genie!

Katrien: Komaan, Swa! *(Nu zetten de drie, Tom en Geraldine in allerlei compromiterende houdingen en Katrien en ma trekken verschillende foto's. Ze amuseren zich daarbij geweldig en laten hun fantasie de vrije loop)*

Ma: Stop! Zo is het wel genoeg! Als de notaris die foto's ziet...

Katrien: Wat doen we nu met die twee?

Francois: We leggen ze achter de bar. Geraldine van onder en Tom er bovenop. Als ze zo wakker worden! Kom! *(Katrien en Swa nemen Geraldine bij armen en benen en dragen haar achter de bar)*

Ma: *(ziet door de klapdeur dat Claudia terug binnenkomt)* Pas op, Claudia is daar! Verberg jullie! *(Katrien en Swa duiken weg achter de bar en Ma gaat vlug buiten door de personeelsingang maar laat de deur op een kier.)*

Claudia: Tom! Wat is er gebeurd? *(Ze knielt bij hem neer en probeert hem wakker te krijgen)*

Tom: *(kreunend komt hij moeizaam half recht en maakt direkt een afwerend gebaar)* Niet, niet slaan!

Claudia: Je bent ijskoud! Wat heb je toch uitgevoerd?

Tom: Iemand heeft me in de diepvriezer opgesloten. En als ik er eindelijk uit was heeft Swa me neergeslagen. Ik kon me verdomme niet eens verweren. Zo hard stond ik te bibberen. Ik heb het nog ijskoud, en ik heb ook zo'n hoofdpijn.

Claudia: Je moet me helpen, Tom!

Tom: Jou helpen? Waarom zou ik dat in godsnaam doen?

Claudia: Ik kom terug bij jou!

Tom: En Swa dan? Klopt jouw plannetje niet meer?

Claudia: Die idioot stuurt alles in de war en hij wordt me te opdringerig! Luister! Ik had Carlo ingehuurd om Geraldine van kant te maken. Door Swa z'n schuld is hij letterlijk in vuur en vlam gaan lopen. Hij heeft gezworen geen voet meer in dit gekkenhuis te zetten.

Tom: *(fluit tussen z'n tanden)* Heb jij een huurmoordenaar ingehaald? Je gaat wel drastisch te werk. En waarmee zou ik jou wel kunnen helpen?

Claudia: Jouw smartphone ! Hij ligt nog in Swa z'n kluis. Je moet me helpen hem er uit te halen.*(krijgt de kapot geslagen smartphone in het oog en raapt een stuk geschrokken op)* O nee!

Tom: *(Kreunend)* ... Mijn smartphone ... hij was pas nieuw ! Verdomme!

Claudia: We beginnen gewoon opnieuw. Jij stelt je terug verborgen op met mijn smartphone en ik verleidt Swa. De meest biedende krijgt de foto's en dan...*(neemt Tom vast)* Dan zijn we rijk Tom!

Francois: En hoe dacht je die foto's te nemen, Claudia?

Claudia: Swa! Euh Jack! Ik...

Francois: Bespaar me je uitleg! Het was dus toch waar! Je gaf alleen om mijn geld! Ik heb me gewoon belachelijk gemaakt

Tom: Ik heb je gewaarschuwd Swa!

Claudia: Hou jij je hier buiten! Idioot!

Katrien: De liefde is van korte duur, Tom! Bij u valt ook niets meer te rapen.

Claudia: Zie nu eens! Ons onnozel afwasstertje is er ook.

Ma: *(dreigend op)* Hoe noem jij mijn bolleke?

Katrien *(verlegen)* Ma!

Claudia: *(spottend)* Bolleke hé?

Francois: Pak je spullen en stap het af, Claudia! Ik wil je hier nooit meer zien!

Claudia: Dacht je echt dat ik hier nog langer bij zo'n stel idioten wil blijven werken? Jack Nicholson! Onnozelaar *(hooghartig weg langs de personeelsingang)*

Geraldine: *(komt kwaad recht vanachter de bar)* Wie heeft me op m'n hoofd geslagen? *(ziet Katrien)* Jij! Ik wist het! *(ziet de kapotte smartphone)* De foto's!

Ma: Je moet hem in 't vervolg wat beter verstoppen!

Geraldine: Jullie smeden een complot tegen mij! Maar denk maar niet dat je daarmee van mij af bent, Swa! Je zal met mij moeten trouwen of je wil of niet. Ik maak van de rest van je leven een hel!

Ma; Ik denk dat die notaris daar anders zal over denken! *(laat een foto op haar smartphone zien aan Geraldine)*

Geraldine: *(perplex)* Dat...dat kan niet. *(Kijkt Tom vol afschuw aan)* Jij? *(niet begrijpend wil Tom mee kijken)* Blijf van me af! Smeerlap!

Katrien: Kijk hier maar! *(toont hem een foto op haar smartphone)*

Tom: *(walgend)* Afschuwelijk! Met haar!

Francois: Ga jij maar slapen! Ik heb hier nog iets te bespreken met mijn verloofde".

Tom: Swa, ik doe alles wat je maar wil! Maar één ding moet je mij beloven. Laat die foto's nooit aan iemand anders zien!

Francois: Daar zullen we het morgen over hebben! *(nu tegen Geraldine)* En nu tussen ons!

Geraldine: Moeten zij daarbij zijn?

Francois: Ma, euh mevrouw Struyf heeft me tot nu toe alleen maar geluk gebracht. Zij blijft!

Geraldine: Ma?

Katrien: Mijn moeder!

Geraldine: Dan ben jij helemaal geen inspectrice! Nu begrijp ik alles. Hoe durf je! Daar zal je nog spijt van krijgen.

Francois: Ik zou maar een toontje lager zingen moest ik jou zijn! Morgen teken jij een papier waarin je afziet van een huwelijk met mij. Eens de erfenis

geregeld is zorg ik dat je financieel niets te kort komt en verhuis je zo snel mogelijk.

Geraldine: En als ik weiger?

Francois: Dan krijgt de notaris maandag een reeks prachtige foto's op z'n bureau.

Geraldine: Je laat me geen keus! Het had nochtans zo mooi kunnen worden tussen ons, Francois. Ik ga slapen! *(Katrien en Ma negerend weg)*

F & M & K: *(De drie lopen nu vrolijk met opgestoken hand naar elkaar toe en roepen luid)* Yes!

Ma: Ik zou zeggen, eind goed! al goed! Ik ga dan eindelijk maar eens naar huis.

Francois: Mevrouw Struyf!

Ma Zeg jij maar Ma!

Francois: Zou jij morgen niet een handje kunnen helpen? Nu Claudia weg is heb ik geen dienster meer. Katrien zou dat morgen kunnen doen en als jij dan misschien zou willen afwassen. Volgende week zoek ik dan wel een nieuwe afwasster.

Ma: Swa! Op mij kan je rekenen! Tot morgen! Bolleke! *(geeft Katrien een zoen)* Braaf zijn hé! *(knipoog)*

Katrien: Dag ma! Wacht, ik laat u nog even buiten! *(Ma en Katrien weg langs restaurant)*

Francois: *(Gaat naar de foto van Nicholson neemt die vast en legt hem omgekeerd neer, zuchtend)* "Onnozelaar", Claudia heeft gelijk. *(Nu begint op de achtergrond "Je veux l'amour" van Raymond te spelen.)* *(Swa gaat naar de frigo haalt alles om terug soesjes te maken en begint dit te doen)*

Katrien: *(komt binnen en gaat hem aarzelend voorbij)* Goede nacht Swa

Francois *(Vriendelijk)* Goede nacht!

Katrien: *(aan de deur stopt ze, draait zich om en komt sensueel terug naar de tafel)* Wat ben je nog aan het doen , Swa?

Francois: De soesjes afwerken voor morgen!

Katrien: Mag ik helpen?...Jack

Francois: *(bezieet Katrien plots met andere ogen)* Ja, natuurlijk!

Katrien: *(neemt de bloem en strooit die uit over tafel)* Jack? Ken je die film met Jack Nicholson? "The postman allways rings twice?"

Francois: Katrien!! *(Verliefd kruipen beiden op de tafel en omhelzen elkaar)*

Carla: *(komt plots binnengestormd)* Meneer Nicolaes, ik zou graag mijn handtas terug hebben!

Francois: *(Draait zich furieus om, grijpt het eerste het beste wat hij vastkrijgt en terwijl hij het naar Carla gooit)* NU NIET!

BLACK OUT en EINDE terwijl "Je veux l'amour" nu luid weerklinkt